

Mexiko City dementira vest, da je Huerta pripravljen na odstop. Predsednik poln upanja.

DOČIM PRAVI HUERTA, DA NE BO ODSTOPI, IZJAVLJAJO KONSTITUCIONALISTI, DA JE TREBA ODPRAVITI CELO SKUPINO 'CIENTIFICOS'. BIVŠI MINISTER HUERTE, DR. URRUTIA, JE POBEGNIL IZ MEHIŠKEGA GLAVNEGA MESTA, KER SE BOJI, DA GA BO DAL HUERTA USTRELITI.

Preoblečen v delavca.

PRIBEŽAL JE V VERA CRUZ TER SE IZROČIL V VARSTVO AMERIŠKE ARMADE. POSREDOVALNI POSLANCI SO ODPOTOVALI IZ NEW YORKA V NIAGARA FALLS. — AMERIŠKA ARMADE OSTANE V VERA CRUZU.

Washington, D. C., 18. maja. — Poročila nekega inozemskega diplomata v Mexico City, ki je sporočil tovarišu v Washingtonu, da je pripravljen Huerta odstopiti, ako bi bilo to potrebno za uspešno posredovalni pogajanj v Niagara Falls, potrjuje le to, kar se je že par dni domnevalo.

Nasprotno pa so odločilni krogi mnenja, da ni dal Huerta svojim odposlancem nikakega sličenega naročila.

Eden delegatov, Augustin Rodríguez, je odločno zanikal vest, da je Huerta radi ljubega miru pripravljen odstopiti ter da bi kaj sličenega naročil svojim zapunikom.

Predsednik Wilson, tajnik Bryan in drugi člani kabineta kakor tudi posredovalci pa so najboljšega upanja, da bodo imela posredovanja uspeh.

Ameriški delegati, sodnik Lamar in Frederick Lehman, ki odpotujeta jutri v Niagara Falls, sta imela danes daljše posvetovalne s predsednikom.

Kako se bodo pravzaprav završila pogajanja, ni nikomur znano. Potom brazilskega poslanika v Mexico City se je danes sporočilo državnemu departmentu, da je mehiški minister za zunanje zadeve formalno obljubil, da se bo pozvalo na odgovor morilec ameriškega vojaka Parksa v slučaju, da bi se izkazalo, da se gre za umor.

Kot se je danes nadalje sporočilo državnemu departmentu, je odposlala mehiška vlada tri ljudi, da opravljajo službo na Lobos svetilniku. Tudi admiral Badger je potrdil to vest ter obenem naročil poveljniku križarke 'Dixie' naj odpokliče svoje ljudi ter vse prepusti Mehikancem.

Konzul Letcher poroča iz El Paso, da je dal Carranza povelje, naj se takoj vjame bandita Quevedo, kojega pohodi so napotili državni departament, da se je prišlo pri konstitucionalistih.

Danes zvečer je dospel prvo oficijelno poročilo od admirala Badgerja, da so zmagali v Tuxpam ustaši ter da kontrolirajo sedaj okolico tega mesta.

Tuxpam je pristanišče za drugo najvažnejše petrolejsko ozemlje na istočni mehiški obali.

Smrt na plesišču.

V Yonkers, N. Y., je neki Joseph Chester padel tako nesrečno na plesišču, da so ga morali odpeljati v bolnišnico.

Proces Gianini-ja.

Herkimer, N. Y., 18. maja. — V procesu proti mlademu Jean Gianini-ju, ki je obtožen, da je umoril svojo prejšnjo učiteljico Lido Beecher, je nastopil danes zdravniški izvedenec zagovorništv, dr. Carlos F. McDonald iz New Yorka. Izjavil je, da je prepričan, da ni mladi zločinec v posesti duševnih zmognosti. Dne 14. aprila ga je natančno preiskal ter našel, da je sicer normalen, da pa je v gotovih stvareh popolnoma nenormalen.

Proces proti Beckerju. Izjava Char. B. Plitta.

Žena umorjenega Rosenthala je nastopila kot priča. Beckerjevo sovražstvo do Rose-ja.

NA POTI V SING SING.

Plitt ni vedel natančno, koliko je star. Usoda prejšnjega policijskega poročnika je takorekoč zapčatena.

Včeraj so zadnjega zasliali mulata Marshalla ki je bil svoj čas policijski špion in s tem je bilo zasliševanje priči od strani državnega pravdnika končano. Marshall je izpovedal, da se je vršila konferenca zarotnikov dne 27. julija 1912 v Harlemu.

Najprej je nastopila kot priča žena umorjenega igralca Rosenthala, za njo Char. B. Plitt, Beckerjev častniški agent, prejšnji policijski pomožni komisar George Dougherty in kapitan Day.

Lillian Rosenthal je med drugim pojasnila tudi sledeče: — Becker mi je rekel, da se mi ni treba bati, in da bo mojemu možu pomagal, kolikor je v njegovi moči. Da bi ga Rosenthal ne gojčeval, je poslal v našo igralnico Jacoba Rose-ja.

Plitt je izpričal, da je konferenca z Beckerjem meseca junija 1912 skoraj vsak dan na policijski stražnici. Tisti dan pred umorom mu je Becker rekel: — Za božjo voljo, ne približajte se jutri zvečer Times Square in skrbite, da boste mogli za vsako minuto povedati, kjer ste se nahajali. Če tega ne napravite, pridele lahko v veliko zadrego. Dan po umoru se je Becker izrazil takole: — Ti morilec so pa res norci. Tako se mi zdi, kot da bi igrali za kinematograf.

Na poti v Sing Sing — je pripovedoval — mi je rekel Becker: — Če se mi kaj zgodi, Vas prosim, da umorite tega prokletega plešca Jacoba Rose-ja.

Zagovornik Manton je vprašal Plitta, koliko je star, pa mu ni vedel natančno odgovoriti. — Ali so že zdravniki preiskali kdaj Vaše duševno stanje? — ga je vprašal. — Se nikoli. — Zdi se mi potrebno, da bi to storili. — Nadaljnih vprašanj ni preiskovalni sodnik več dopustil.

Predzrni banditi.

Včeraj zjutraj je zaslial Martin Mitchell, nočni čuvaj, kinematografa v hiši št. 159 Broadway, New York, močno trkanje na vrata. Ko je odprl je vstopil neki mož in se legitimiral za detektiva. Rekel je, da bi rad preiskal gledališče, ker je prejšnji večer izgubila v njem neka dama dragoceno ovratnico. V gledališču so se nahajali razen čuvaja tudi trije delavci in njegov asistent. Detektiv je zažvižgal na piščalko, v gledališče so pridrveli trije drugi 'detektivi' in zapovedali navzočim z revolverjem v roki, da so molčali. Dva sta stala na straži, dva sta pa razstrelila blagajno in odnesla \$5250. Predno so odšli, je eden izmed njih udaril Mitchella s tako silo po glavi, da se je onesvestil, nakar so ga vrgli v klet. Policija nima o banditih nobenega sledu.

Ferrerjeva hči izgnila.

London, Anglija, 18. maja. — Znamenita španska plesalka Carmelita Ferrer hči Franciška Ferrerja, ki je bil pred nekaj leti obsojen na smrt, je neznankom izgnila. Sem jo je prišla iskat njena mati, pa ni dobilo o njej nikakega sledu.

Baron Nordenskjöld živi.

Berlin, Nemčija, 18. maja. — Zadnji teden je dospel na Dunaj poročilo, da so Indianci napadli norveškega barona Nordenskjolda in pomorili vse člane ekspedicije. Poročilo ni bilo resnično; baron se nahaja zdrav nekje v bolivijski provinci Beni.

Zvezno vojaštvo v Južnem Coloradu.

Avstro-ogrski poslanik pri zvezni vladi. Predsednik se je posvetoval s Keatingom.

SKRITO OROŽJE.

Šotorišče v Ludlow zopet postavljeno. Stavkarji prosijo, da bi ne odšlo vojaštvo iz okraja.

Washington, D. C., 18. maja. — Avstro-ogrski poslanik dr. Dumba je naprosil danes državnega tajnika Bryana in vojnega tajnika Garrisona, da bi se nadalje pustilo vojaštvo v stavkarskem okrožju južnega Colorada. Po njegovem mnenju bi takoj zopet nastali nemiri, kakor hitro bi bilo odpoklicano vojaštvo nazaj. Italijanski poslanik je vložil podobno prošnjo.

Washington, D. C., 18. maja. — Poslanec Keating iz Colorada se je danes dolgo časa posvetoval s predsednikom Wilsonom o razmerah v Coloradu. Pozneje se je izrazil, da predsednik sploh ni bil določil roka, koliko časa da naj ostane vojaštvo v stavkarskem okraju. Njegova edina želja je, da se stavkarji čimprej mogoče pobotajo z družbami in da zavlada slednjič v okraju mir.

Trinidad, Col., 18. maja. — Tukajšnji vojaški glavni stan je dobil poročilo, da imajo stavkarji skritega še veliko orožja. Vojaki ne smejo prej preiskati skrališč, dokler ne dobijo od vojnega departmента tozadnega povelja. Razoroževanje je formalno končano.

Denver, Colo., 18. maja. — Vest, da vojni tajnik še ne bo odpoklical vojaštva nazaj, je povzročila povsod veliko zadovoljstvo. Milica bi le v skrajni potrebi stopila v akcijo.

Trinidad, Colo., 18. maja. — Taborišče pri Ludlow-u je dogotovljeno. Precej stavkarjev, večinoma samec, je to noč že prenočevalo v šotorih.

Denver, Col., 18. maja. — Politični odbor okraja št. 15 United Mine Workers of America je brzojavil včerajšnjim 39 okrajem, da naj prosijo Wilsona, da bi se nadalje pustilo zvezno vojaštvo v južnem Coloradu. — Če se vrne milica — pravi brzojavka — bo zopet morila naše može, žene in otroke!

Roparji oropali pošto.

Lancaster, Pa., 18. maja. — Neznani banditi so danes zjutraj vlomili v pošto poslopje in odnesli \$250 v gotovini in za \$100 znak.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:		K.	
F....	1.10	180....	28.15
10....	2.15	140....	28.70
15....	3.15	130....	30.76
20....	4.20	120....	32.80
25....	5.25	110....	34.85
30....	6.30	100....	36.90
35....	7.35	90....	38.95
40....	8.40	80....	41.00
45....	9.45	70....	43.05
50....	10.50	60....	45.10
55....	11.55	50....	47.15
60....	12.60	40....	49.20
65....	13.65	30....	51.25
70....	14.70	20....	53.30
75....	15.75	10....	55.35
80....	16.80	0....	57.40
85....	17.85		
90....	18.90		
95....	19.95		
100....	21.00		
110....	22.55		
120....	24.10		

Poštarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazuje svota po polnoma izplačajo bres vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljke razpošilja na zado pošto c. k. pošta hranilnični urad na Dunaju v naj krajšem času.

Denarje nam poslati je najprej lažje do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pisnu, večje zneske pa po Postu Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER,

32 Cortlandt St. New York, N. Y.
6104 St. Clair Avenue, N. E.
Cleveland, O.

Služba pilotov za panamski prekop.

Službo krmarjev skozi panamski prekop bodo mogli dobiti le ameriški državljani.

Washington, D. C., 18. maja. — Governor Goethals je izdal odredbo, glasom koje je služba krmarjev ali pilotov skozi panamski prekop rezervirana edinole za ameriške državljane. Prosilci za ta mesta morajo biti razvnetega stari manj kot 45 let ter imeti kapitanski patent za parnike na velikih jezerih in na morju. Prosilci za ta mesta se je oglašilo že veliko ter se morajo vsi podvreči skušniji pri prometnem superintendentu.

Panama, 18. maja. — Tri ladje, obložene s havajskim sladkorjem, so pasirale danes popoldne zatvornice na pacifični obali ter bodo jutri dovršile potovanje v Atlantik. Na atlantiški strani bo vzel sladkor na krov parnik 'Oregonian', havajsko-ameriške parobrodne družbe, ter ga prevedel na določeno mesto.

V Cucuracha prerezu se je danes nekoliko posula zemlja ter je vsled tega, prerez za sto črveljv ožji. Popravljalna dela so se že pričela.

Nemiri v Peru.

Proklamacija podpredsednika. — Senatorji in poslanci so se uprli tekom seje.

Lima, Peru, 18. maja. — Politična situacija v Peru je postala zopet zamotana vsled akcije skupine 125 senatorjev in poslancev, ki so se danes na nekem zborovanju proglasili za narodni kongres ter proklamirali Roberta E. Leguio za podpredsednika republike.

Dr. Leguia, ki je poiskal zaveitja v italijanskem poslanstvu, je prisegel, da zasede mesto ter izdal danes potom lista 'Prensa' proklamacijo na narod. Pri zadnjih predsedniških volitvah je bil izvoljen provizoričnim predsednikom polkovnik Oscar Benavides kot naslednik prognanega predsednika Billinghursta. Premagal je Leguio, kandidata, ki mu je nasprotoval ter bil podpredsednik zadnje administracije.

Španski in kitajski poslanik sta prijavila priznanja svojih vlad glede predsedništva Benavides. Slednji je bil vodja stranke, ki je prognala Billinghursta.

Deset oseb utonilo.

Bežice, Britski Honduras, 18. maja. — Sem je dospel danes poročilo, da se je v bližini St. Ann Creek potopila ladja 'Elamie' ter da je utonilo deset oseb, med njimi dva katoliška duhovnika; 13 potnikov so rešili le z največjim naporom.

Požar v Uptonu.

Upton, Mass., 18. maja. — Več kot dvanajst hiš, sedem šup in drugih gospodarskih poslopj je že pogorelo vsled požara, ki je izbruhnil danes zjutraj ter se kmalu razširil po celi naselbini. Materialno škodo se ceni na \$150,000. Požar je pospešil lahak veter, ki je pihal v neugodni smeri. Ranje ne so bile tudi tri osebe.

Občina nima gasilnega orodja in tudi iz drugih krajev ni mogla priti zadostna pomoč, ker istotako primanjkuje gasil. Ogenj je izbruhnil v sredini naselbine, kjer je bilo več znamenitih starih hiš.

Kengura in leopard.

Newburgh, N. Y., 18. maja. — Ko so včeraj pripeljali iz Patersona sem cirkus Forari, je predrl v nekem vozu leopard leveno steno in dospel v oddelek, kjer se je nahajal dresirani Kengurn 'Jack'. Leopard je planil nanj in ga usmrtil. Kenguru je bil vreden \$5000.

Zmaga socijalistov. Zborovanje žensk.

Proces proti risarju Walzu, ki je obdolžen veleizdaje, se bo vršil pved državnim sodiščem.

ŽRTEV AVIATIKE.

Mašcevanje odslovljenega ljubimca. Pri občinskih volitvah so zmagali socialisti.

Rim, Italija, 18. maja. — Častna predsednica mednarodnega ženskega kongresa, Sewall, je rekla danes v svojem govoru, da bodo ženske vedno gledale in skrbela za to, da se ohrani svetovni mir. Zborovanje je danes končano. Ameriške delegatkinje je sprejela v avdienci kraljica-mati Margareta in poklonila vsaki šopek rož ter srebrno kolajno.

Strassburg, Nemčija, 18. maja. — Včeraj so se vršile na Alzaškem-Lotarinškem občinske volitve. Dosedaj je imela v tej deželi premoč vladna stranka, pri večrajšnjih volitvah so pa skoraj po vseh okrajih zmagali socialisti; to so povzročili v prvi vrsti nemiri v Zabernu.

Berolin, Nemčija, 18. maja. — Pred deželnim sodiščem v Kolmaru se je vršila obravnava proti risarju Walzu, ki je spisal pod pseudonimom 'Hansi' knjigo 'Mon Village', v kateri agitira, da bi se Alzacija zopet združila z Nemčijo. Državni pravdnik je predlagal, da bi se ga obsojilo na šestmesečno ječo in na 500 mark globe, toda sodišče je odločilo, da naj se cela zadeva pri-pusti državnemu sodišču v Lipskem.

Hamburg, Nemčija, 18. maja. — Blizu 'Fuhlsbüttela se je smrtno ponesrečila zrakovplovka Hanek, ki se je sama vzdignila s zrakovplovom v zrak. Včera je ustrelil neki Poljak svojo rojakinjo Marijo Babas, 17 letno služkinjo, ker se ni hotela več meniti z njim in si je izbrala drugega ljubimca.

Veliko ledenih gora v oceanu. Halifax, N. S., 18. maja. — Poveljnik Johnson carinske ladje 'Seneca', ki je v severnem Atlantiku zasledoval ledene gore, je danes sporočil, da je voda za sedanjimi letni čas izvanredno mrzla ter da je opaziti izvanredno veliko število ledenih gora.

Novice s krova novega parnika 'Vaterland'.

Na krovu parnika 'Vaterland', 18. maja. (Brezlično brzojavno poročilo.) — Včeraj je prevozila velikanska ladja 573 vozljev, danes pa 562. Poveljnik kapitan Ruser je moral zmanjšati hitrost, ker je zašel parnik za eno uro v gosto meglo. Danes se mora boriti ladja proti močnemu vetru, ki veje od zapada. Vendar pa ni postala vsled tega hitrost parnika nič manjša. Znani nemški noveli Bernhard Kellerman je delal danes dve uri kot prenašalec premoga v kurnilnici. Po dokončanem delu je bil popolnoma onemogel ter je izjavil, da je to delo naravnost strašno.

Mrs. Nordice zadnje potovanje.

Batavia, Java, 18. maja. — Truplo Mrs. Lillian Nordice se je danes prevedlo na krov parnika 'Van Cloon', ki odpluje od tu v Singapore. Od tam bo prevedel truplo v Združene države neki parnik Severnemškega Lloydja.

Farmer je razširil bolezen.

Bridgeton, N. J., 18. maja. — Državni zdravstveni inspektorji so prepričani, da so razkrili vzrok osemnajstih slučajev legarja, ki so v zadnjem času vznemirili mesto. Doglno se je, da je povzročila bolezen mleko, katero je dobavljala farmer Isaac Randolph, dasiravno ni vedel za to ter je sam le lahko obel.

Cena vožnja

za krasni in brz parnik
Avstro-American proge

KAISER FRANZ JOSEF I.

odpluje v soboto dne 23. maja

vožnja do Trsta same 13 dn.

do Trsta ali Reke	\$29.00
cena voznih listkov: do Ljubljane	\$30.18
do Zagreba	\$30.08

Za posebne kabine (oddelen med III. in III. razredom) stane vožnja \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddelen posebnih uškinam priporočamo. Vozne listke le dobijo pri FR. SAKSER, 32 Cortlandt St. New York.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in
"Canada" \$3.00
"pol leta" 1.50
"kto za mesto New York" 2.00
"pol leta za mesto New York" 2.00
"Evropa za vse leto" 4.50
"pol leta" 2.55
"četrtletno" 1.70"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredno nedelja in praznikov."GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne
prišteje.Denar naj se blagovodno pošilja po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi predajo
bivališče naznaniti, da hitreje
najdemo naslovnika.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

**Nemčija pozdravlja Fran-
cijo.**Brzojavka iz Berlina poroča, da
je bilo dne 14. t. m. v nemški dr-
žavni zbornici čuti klic: "Vive
la France!" in sicer prvič, odkar
obstaja ta zakonodajna skupšči-
na. Klici so prišli iz vrst socijal-
istov koncem govora nekoga soci-
jalista, ki je izjavil, da so nemški
in francoski delavci edini v skup-
nem stremeljuju za mirom in pri-
jateljstvom med obema narodoma.
Naj si misli človek o tem, kar si
hoče, dejstva se ne da zatajiti
in socijalisti so danes v nemškem
državnem zboru številna in zelo
upoštevana frakcija.Posebno dobrodošla je bila ta
Francosom prijazna demonstraci-
ja onim, ki so se spomnili najno-
vejšega ukaza namestnika za Al-
zacijo in Lorensko, ki ni hotel do-
voliti francoskim podanikom, da
bi se nadalje bivali v teh dveh de-
ležah. Odločba je vzbudila v Fran-
ciji veliko ogorčenje ter je dala
nove hrane staremu sovražstvu
med obema narodoma.Sporna točka med Francijo in
Nemčijo pa je ravno Alzacija in
Lorensko. Nemcem se ni posrečilo
popravititi te dve deželi kljub
vsem naporom in prizadevanju,
katerega so uporabili skozi štiri-
deset let. Prebivalstvo je po tej
precej dolgi dobi še prav tako do-
bro francosko kot je bilo takrat.
Nemci so se takrat sicer sklicevali
na dejstvo, da se je šlo za zopet-
no osvojitve nekdanj nemških de-
žel, katere se je odstopilo Fran-
ciji vsled westphalske pogodbe l.
1648 in nekatere dele še pozneje.
Dejstvo pa je bilo nasprotno, da
je postal narod, dasiravno morda
germanskega izvora, skoziinskozi
francoski ter da je hotel ostati
tak tudi potem, ko se je združena
Nemčija zopet polastila nekdanj iz-
gubljenih provinc.Zadnja demonstracija v držav-
nem zboru je bila nov dokaz, da
se mogočno širi med delavstvom
obeh dežel čut solidarnosti ter da
se bo slednje dvignilo kot en moč,
ako bi skušali vladi obeh dežel za-
plesti naroda v dolgotrajno in kr-
vavo vojno. Domneva se, da bi v
slučaju napovedi vojne med obema
državama delavske organizaci-
je v Nemčiji in Franciji proglasi-
le splošno stavko v tolikem ob-
segu, da bi bilo nadaljevanje so-
vražnosti popolnoma onemogoče-
no. Mogoče je tako sredstvo za
sedaj le sen, vendar pa sen v pravi
smerti.Nemci zatrjujejo, da ne morejo
pod nobenim pogojem dati nazaj
Alzacije in Lorenske, kojih nar-
avne xire in industrijo je razvila
nemška iniciativa in zadnjih štiri-
desetih letih na tako ogromen na-
čin. Nemci v svojem ponosu pa
naj pomislijo, da se je v zadnjih
štiridesetih letih celi svet tako o-
gromno razvil, in sicer v isti raz-
vojni smeri.Vseprito dejstva, da je bilo čuti
v zbornici klice za solidarnost s
Francijo, je upravičeno upanje,
da se bo vprašanje Alzacije in Lo-renske rešilo nekega dne brez
prelivanja krvi, morda na ta na-
čin, da odstopi Nemčija obe pro-
vinci Franciji proti kolonialnim
kompenzacijam v Afriki ali kje
drugod, kjer imajo Francozi svo-
je prekmorske posesti.**Dopisi.**Conemaugh, Pa. — 14. majnik
je bil zelo žalosten v naši nase-
lini, in želel bi, da bi mi ne bilo
treba nikdar več sporočati tako
žalostne novice. Pokopali smo
namreč drago rojakinjo, Nežo
Gačnik iz sosednjega Johnstown.
Stara je bila komaj osemindvaj-
set let. Narava si je odela spo-
mladno obleko, naša znanja je pa
morala zaspati za vedno. Pokop-
nica se je dvakrat podvrkla ope-
raciji v Merce bolnišnici. Prvo je
vsaj navidezno srečno prestala,
teden pozneje je bila pa vdrugič
operirana. Naslednji dan, 12. ma-
ja se je pa za vedno ločila od nas.
Zapustila je marljivega in skrb-
nega moža Albina ter štiri neda-
raste otroke, ki zastojno dvigujejo
drobne ročice in kličejo svojo
ljubljeno mater. Ganljiv in žalo-
stni prizor se je nudil udeležencem
pogreba. Skoraj slednjemu
se je orosilo oko pri pogledu na
obupanega sopraga in nedolžne
otročice, ki so stali ob krsti ljub-
ljene pokojnice. Čeravno je bil
pogreb sredi tedna, se ga je ude-
ležilo veliko število oseb, kar pri-
ča, da je uživala ranjka v celi na-
selbini spoštovanje in da je bila
obče priljubljena. Bila je tudi čla-
nica društva sv. Alojzija štev. 36
J. S. K. J. Ker se v naši naselbini
zelo slabo dela, komaj štiri do pet
dni v tednu, in je delavce vesel,
da takrat kaj zasluži, se seveda
društvo ni moglo korporativno u-
deležiti pogreba. Ob mrtvaškem
odru je zapelo pokojnici pevsko
društvo "Bled" iz Conemaugh
dve gniljivi žalostinki: "Človek,
glej doganje tvoje..." in "Nad
zvezdami". V teku enega tedna
se izgubili iz naše sreče kar dve
rojakinji, Gačnikovo in Lampre-
to, ki je umrla istotako na ope-
raciji in zapuščala žalujočega moža.
Naj jima bode lahka tuja zem-
lja! Soproga ima izrekam svoje
sožalje in jima kličem v spomin
kitice iz žalostinke:O mož tožno zapuščen,
ti oče tolikih sirot
z grenkimi solzi napojen;
gorje poznaš in nič dobrot.Saj slekel boš obleko žalno,
ko se zjasi oko ti kalno.
Tedaj gorje vse mine ti,
ko vid' mo se nad zvezdami.

Ivan Pakj.

Milwaukee, Wis. — Tukaj je
umrl za sušico rojak Peter Rado-
slavnik. V državni bolnici se je
nabihal sedem mesecev. Doma je
bil iz fare Sv. Martina na Spod-
njem Stajerskem. Spadal je k dru-
štvu sv. Alojzija. Bodi mu lahka
svobodna zemlja! — Poročeval-
lec.Gross, Kansas. — Iz naše nase-
lbine so dopisi zelo redki, pa tudi
danes nimam kaj veselega poro-
čati. Slovencev nas je tukaj pre-
cejšnje število, delamo pa samo
po dva ali tri dni v tednu. Po so-
sednjih naselbinah ni z delom nič
boljše. Dne 7. maja je umrla po
kratki bolezn Marija Klopčič, do-
ma iz Zagorja ob Savi. Stara je
bila 35 let, v Ameriki je pa biva-
la nekaj nad šest let. Tukaj zapu-
šča žalujočega moža, tri nedora-
ste otroke ter brata in sestro. Po-
kopali so jo na katoliškem pokop-
ališču v Frontenae, Kansas. Po-
zdrav! — J. Haladin.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

J. M., Indianapolis, Ind. — Z
gostilno pričetne lahko čisto mir-
no. To pa seveda le v slučaju, da
imate v mislih narodno prohibicijo,
katera naj bi veljala za cele
Združene države ter bi bilo pre-
povedano izdelovanje, uvoz in
prodaja opojnih pijač. Dokler bo
uveljavljena taka postava, bo ste-
klo še dosti vode v morje. Če pa
imate v mislih krajevno prepo-
ved, takozvano Local Option, po-
tem je stvar drugačna. Tozadev-
no prepoved se lahko uveljavi v
vsakem okraju potom splošnega
glasovanja. V tem oziru se mo-
rate informirati pri kakem, ki po-
zna politične razmere v Indiani.ROJAKI NAROČAJTE SENA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR.
DRŽAVAH.**Ilijas.**

Spisal grof L. N. Tolstoj.

Živel je v ufiniski guberniji
Bakširee Ilijas. Po očetu Ilijas ni
bil bogat. Oče ga je oženil in na-
to umrl. Takrat je imel Ilijas 7 ko-
bil, 2 kravi in 20 ovac, a Ilijas je
bil zdaj sam svoj gospodar in za-
čel si je pridobivati, od ranega ju-
tra do pozne noči se je trudil z
ženo, zjutraj je vstajal vedno
pred drugimi in hodil spat zadnji
in vsako leto je vedno bogatel.
Tako se je trudil Ilijas 35 let in
pridobil si je lepega imetja. Se-
daj je imel Ilijas 200 konj, 150 re-
pov v hlevu in 1200 ovac.Hlapeci so pasli njegove črede
konj in goved, dekle pa so molze
kobile in krave ter delale kumis,
maslo in sir. Vsega je imel Ilijas
dovolj in v okolici so mu zavidali
tako življenje.Pravili so: "Srečen človek, ta
Ilijas, vsega ima dovolj, še umreti
mu ne bo treba."Seznani so se z njim bogati
ljudje in ostali so si dobri znan-
ci. Od daleč so prihajali k njemu
gostje. In vse je gostoljubno
vsprejemal, vse je nasitil in napa-
jil Ilijas.Kdor je prišel, vsak je dobil
kumisa, čaja, ribje juhe in ovčje-
ga mesa. Če so prišli gostje, takoj
so ubili enega ali dva jance, če
pa jih je prišlo več, so ubili tudi
kobilu.Ilijas je imel dva sina in hčer.
Oženil je Ilijas sinova in omočil
hčer. Ko je bil Ilijas še reven, sta
mu pomagala sinova pri delu in
pasla žrebeta in ovce; ko so pa
obogateli, sta začela veselo živeti
in eden se je udal pijači.Starejšega so ubili v tepežu,
drugi pa je dobil slabo snaho in
ni hotel več poslušati očeta. Ilijas
mu je moral dati dobo.Izplačal mu je Ilijas dedščino,
mu dal hišo in živine in bogastvo.
Ilijasovo se je zmanjšalo.Kmalu nato pa se je prišla bo-
lezen Ilijasovih ovac in mnogo jih
je poginilo. Prišla je slaba letina,
sena ni bilo in na zimo mu je po-
ginilo mnogo živine. Žrebec s ko-
bilami in žrebeti so mu pobili Kir-
gizi in imetje se je manjšalo. Ilijas
je lezel vedno bolj navzdol in mo-
či so mu jele pešati.Pri sedemdesetih letih je prišel
Ilijas tako daleč, da je začel pro-
dajati ovce, krave, sedla, vozove,
prodal je zadnje govedo in prišel
je Ilijas na nič. In sam ni vedel,
kako je prišlo vse na nič in na
starost je moral iti z ženo k tujim
ljudem na stanovanje. Ostalo je
Ilijasu od imetja samo obleka, ko-
žuh, kučma in žena Sam-Semagi,
tudi starka. Izprijeni sin pa je šel
v daljno deželo in hči je umrla.In nikogar ni bilo starima v po-
moč. Usmilil se je starih sosed
Muhamed-Sab.Bil ni reven, ne bogat, a živel
je zadovoljno in bil je dober člo-
vek. Spomnil se je na nekdanjo
dobroto Ilijasa, zasimil se mu je
in zato mu reče:"Priidi, Ilijas, z ženo k meni!
Poleti mi boš pomagal, kolikor
mi boš mogel, na polju pri melo-
nah, pozimi boš pa krmil živino.
Sam-Semagi pa naj molze kobile
in dela kumis. Hrano in obutev
vama dam in če bodeš kaj potre-
bovala, kar povejta in jaz vama
dam."Ilijas se je zahvalil sosedu in za-
čel delati z ženo pri Muhamed-
Sabu. Z začetka je bilo težko, ko-
nečno sta se privadila in navadi-
la sta se živeti in delati, kolikor
sta zmogla.Gospodar je imel rad take lju-
di, ker sta bila svoje čase samo
gospodarja in znala red, lenuha-
rila nista in delala po močeh. Tež-
ko je bilo Muhamed-Sabu, da sta
tako visoka človeka prišla tako
na nič.In zgodilo se je nekoč, da so
prišli k Muhamed-Sabu svtje,
daljni gostje; prišel je tudi mulla
(bakširski duhovnik).Muhamed-Sab je velel ubiti
jance. Ilijas odere jance, ga speče
in prinese na mizo. Najedo se
gostje bravine, napijo čaja in za-
no piti kumis.Sedeli so gostje z gospodarjem
na mehkih blazinah, na kozah, pi-
li iz čaške kumisa in se razgovar-
jali. Ilijas pa je zopet poprijel za
delo in šel mimo vrat. Zagledal
ga je Muhamed-Sab in rekel gos-
tu:"Si videl starega, ki je šel mimo
vrat?"
"Videl", odvrne gost. "A kaj
je na njem čudnega?"
"Samo to, da je bil naš prvi bo-
gataš. Ilijasa ga imenujejo; morda
si slišal o njem?""Kako da ne bi slišal", pravi
gost; "poznal ga nisem, a glas o
njem je šel daleč po svetu.""Sedaj pa mu ni ostalo ničesar.
Živi pri meni in dela; tudi njego-
va starica je tu in molze kobile."
Začudil se je gost, mlasknil z
jezikom, zmajal z glavo in rekel:
"Da, res, tako preteče sreča ka-
kor kolo, tega povzdigne, druge-
ga poniža. — Ti", vpraša gost,
"ali je kaj težko stareu?"
"Kdo naj ve? Živi tiho, poniž-
no, dela dobro."Pa je rekel gost:
"Ali bi se lahko pogovoril z
njim? Vprašal bi ga o njegovem
življenju.""Seveda, lahko", je odgovoril
gospodar in zaklical za njim:
"Babaj (v bakširskem pomeni
dedek), pojdi sem; na kumisa in
poklički starko!"In vstopil je Ilijas z ženo. Po-
zdravil je Ilijas goste in gospodar-
ja, zmoli molitve in sedel s pre-
križanimi nogami pri vratih. Že-
na pa je stopila za zavoso in pri-
sedla k gospodinji.Ponudili so Ilijasu čašico s ku-
misom. Napol je Ilijas gostom in
gospodarju, se priklonil, odliil ne-
koliko, pokusil in postavil kupi-
co na mizo."Ti babaj", ga je vprašal gost,
"kaj ti je kaj težko, ko vidiš se-
daj-le nas, spomniti se na svoje
prejšnje življenje... kako si bil
srečen in kako sedaj živiš v be-
di?"In nasmehnil se je Ilijas in je
rekel: "Če ti prav povem o svoji
sreči in nesreči, mi ne boš verjel;
vprašaj raje mojo ženo: kar ima
na sren, to ima tudi na jeziku. O-
na ti pove vse, kakor je bilo."Gost zakliče proti zavesti: "No,
babica, povej, kako misliš o pre-
jšnji sreči in sedanjí bedi!"In Sam-Semagi reče izza zave-
se: "Kakor se mi dozdeva, sva ži-
vela z možem skupaj 50 let, iska-
la sva sreče, pa je nisva našla; se-
daj je že drugo leto, kar nimava
ničesar in živiva kot delavec. Na-
šla sva zdaj zadovoljnost in dru-
gega ne potrebujeva."Začudil se je gost, čudil se je
gospodar, vzdignil se je celo, od-
grnil zavoso, da bi videl starko.
In starka je stala s sklenjenimi
rokami, se smehljala in gledala
svojega moža in starce se je tudi
smehljala.Starka ponovi še enkrat: "Res-
nico vam povem in se nočem sa-
liti; pol stoletja sva iskala sreče
in dokler sva bila bogata, nisva
našla vsega. Ostalo nama sedaj ni
prav nič, sva sva k tujim ljudem
in našla sva tako srečo, da nama
boljšega ni treba.""V čem pa obstoji sedaj vaji-
na sreča?"
"V čem? Bila sva bogata, a z
možem nisva imela minute poko-
ja, niti da bi se pogovorila, niti
da bi mislila na dušo, še k Bogu
moliti ni bilo časa, toliko je bilo
opravkov. Prišli so gostje — o-
pravilo; tega treba pogostiti, te-
mu zopet kaj podariti, da ne bi
mislili slabega o nas. Komaj od-
idejo gostje, že je treba pogledati
k delavcem. Hočejo se odpočiti
in sesti, a midva gledava, da ne
bi trpela škode in tako sva gre-
šila. Zopet treba paziti, da ne za-
grabi volk žrebeta ali teleta in
da ne odpelje tatovi žrebecov s
kobilami in žrebeti. Ležek k po-
čitku — ne moreš zaspati, ker se
bojiš, da ne bi šli ovni k ovcam.
Greš, hodiš po noči; komaj se u-
miriš, že zopet opravilo; zopet,
kako bi pripravil krmno za zimo
in razumela se nisva z možem. On
je pravil: "Tako je treba nare-
diti", a jaz pravim: "Tako!" —
in začne se greh in preprič. Tako
sva živela od opravila do opravi-
la, od greha do greha in videla
nisva srečnega življenja.""No, in sedaj?"
"Sedaj vstajava z možem, se
ljubeznivo pogovoriva v soglasju
in nimava poverda za preprič. Sa-
mo to opravilo imava sedaj, da
delava gospodarju. Delaš, kolikor
moreš, delaš z veseljem, tako da
ne bi imel gospodar zgrube, ampak
dobček. Pridava domov, kosilo je
na mizi, južina, tudi kumisa do-
biš. Če je mraz, se ogreješ pri pe-
či in gorak kozuh imaš. In še ved-
no imaš časa za pogovor ter da
misliš na dušo in moliš k Bogu.
Petdeset let sva iskala sreče in
sedaj sva jo našla."Gostje so se zasmejali.
Ilijas pa reče: "Ne smejajte se,
bratci, to ni šala, človeško življe-
nje je to. In midva s starko sva
bila neumna in jokala sva poprej,
ko sva izgubila bogastvo; sedaj
pa nama je Bog odkril resnico in
midva sva jo vam povedala ne v
najino zabavo, ampak v vaše do-
bro."In mulla je rekel: "To je pa
metna stvar. Ilijas je povedal re-
snico, to je tudi v koranu."
In gostje so se nehali smejati
in se zamislili.**Razne zanimivosti.**Rodbinska drama.
Z Dunaja poročajo: V Schwee-
lattu stanujoči mesar Jožef Ei-
chinger se je ustrelil. Ko je bila
komisija v hiši, je žena samomo-
rilec neopaženo vzela revolver
ter si pogrnala kroglo v glavo.
Smrtonovarno ranjeno so pre-
peljali v bolnišnico.Vaša najljubša zabava.
Pariški "Excelesior" je vpra-
šal nekatere slavne francoske ose-
be, kako se najraje zabavajo v
prostitih urah. Gotovo je namreč,
da se vsak človek v prostem času
bavi s kako stvarjo. Ta zabava
se ravna po individualnosti člo-
veka in je v časih faktično origi-
nalna. Delo za zabavo izven na-
šega dnevnega dela je moč re-
aktivni činitelj, ki daje novo moč
našemu duhu, ki je utrujen od
dnevnega dela. Znano je na pri-
mer, da je slikar Ingres v pro-
stih urah igral na violino ter do-
segel veliko virtuznost v tej u-
metnosti. Slavni izdelovalec vio-
lin Stradivarius je v prostem ča-
su rad slikal in je imel baje velik
talent. Nekateri odgovori, ki jih
je "Excelesior" dobil, so zelo za-
nimivi in jih vsled tega objavlja-
mo. Slavni kipar Rodin piše iz
svojega poletnega bivališča v
Rocquenebrune, kjer se ravno na-
haja, sledeče: "Moja najljubša
zabava v prostem času je sprehod
po polju. Oni, ki dela z glavo, se
hodi veseliti na polje, in oni, ki
dela z mišicami, hodi v muzej in
gledališča." — Glasbeni sklada-
telj Gust. Charpentier, stvaritelj
"Luiise" in "Juliena" piše: "Mo-
ja zabava. Mislim, da je zabava
potrebna vsakomur in posebno
umetniku ne samo zato, da bi o-
svežila njegovega duha, marveč
da bi mu dala predmete, ki jih
izdelava v umetniško krasoto. Naj-
lepša zabava je za umetnika po
mojem mnenju, gledati, kako plo-
ve življenje, opazovati neprone-
homa vrvenje življenja po uli-
cah. Ulica s svojimi tisočimi
tragedijami in tajnimi komedija-
mi, s katerimi nas obdajajo, s
svojo kapriciozno atmosfero, ki
se vedno prebija in ki je vedno
polna pestrosti, s svojimi krasni-
mi ženami: ta ulica mi nudi naj-
krasnejšo zabavo v trenutkih od-
počitka in tudi najboljše — in-
spiracijo." — Slavni slikar Levy-
Dhurmer ljubi v svobodnih tre-
nutkih čtivo, godbo, pred vsem
pa — lenarjenje. In za to lenar-
jenje je baje najboljše priložnost
pri ribolovu. In zato že od svoje-
ga osemnajstega leta hrepeni po
tem, da bi se oženil, toda do tega
dodaj še ni prišel. — Glasbeni
skladatelj Xavier Leroux piše:
"Jaz v prostem času najraje —
kuham. Zdal sem bil ravno kar
dva dni učence slavnega kuharja
Tarzara, ki me je uvažal v kuha-
nje znane juhe "bouillabaisse",
v čemer je mojster." — Znani
tenorist velike praške opere M.
Franz piše: "Študiranje vloge
mi dela veliko veselje in rad po-
kuham. Ljubim pa tudi druge umet-
nosti. Ves svoj prosti čas prebi-
m v galerijah in razstavah, kjer
občudujem slike. Obžalujem, da
nisem slikar."Propadanje ljudstva v Steyru.
V industrijskem in garnizi-
skem mestu Steyr na Gornjem
Avstrijskem so nedavno zapri-
ločinski babice. Kakšen propad
vlada v tem oziru v Steyru, pri-
ča dejstvo, da je bilo lani v pr-
vem četrtletju glasom krstnih in
mrliških knjig v obeh mestnih
župnijah 106 smrti, a le 68 roj-
stev; letos je pa bilo v istem ča-
su 107 smrti in 76 rojstev.Tožba proti mestni upravi.
Bruseljsko sodišče se bavi z ja-
ko interesantnim procesom. Po-
litik Cols je bil pri neki demon-
straciji pošteno tepen. Zdal toži
za odškodnino 60.000 frankov,
toda ne one osebe, ki so ga pre-
teple, marveč bruseljsko občin-
sko upravo. Našel je neke stare
zakone iz francoske okupacijske
dobe. Z največjim interesom pri-
kažejo razsodbo v tem procesu,
v katerem bodo predirali najzna-
menitejši belgijski odvjetniki.Dosti zemlje
Da si bovsak rojak lahko izbral
ko rodovitno zemlje v največji
slovenski farmarski naselbini - Willardu
v državi Wisconsin, smo letos
poleg zemlje v sedanjí občini odprli še
dve nove občine (Township) za Slovence,
kjer je že več rojakov do sedaj kupile
zemljo. Torej dovolj zemlje za vsakega.
Ne bodite leni! Vse poenostila daje:
LEO ZAKRABEC.dravni naselniški zastopnik sv. Wisconsin, nase-
lniški zastopnik sv. Son Line telefonirajte na F. N.
E. seznajite in upraviteljADRIA COLONIZATION CO.
124-24 Street, Milwaukee, Wis.**Najboljša Slovensko-angleška slovnica.**Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več
strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82
Cortlandt St., New York, N. Y. Cena v platnu vezani \$1.Rojaki v Cleveland, O. dobé isto v podružnici Fr. Sakser
6104 St. Clair Ave., N. E.**Domača naravna ohijska vina**

kakor:

CATAWBA, IWES, IN CONCORD

prodaja

JOSIP SVETE,

1780-82 E. 28th St., Lorain, Ohio

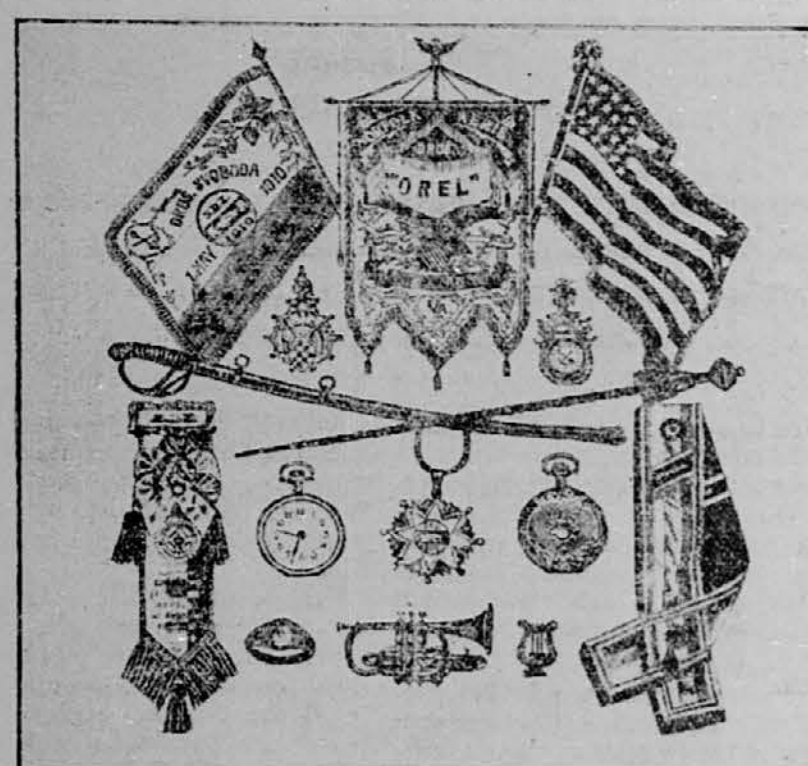
Concord, rudečo vino po... 60c. galona,

Catawba, belo vino po... 80c. galona.

Pri naročilu 25 galonov je priložiti \$1.50 za sodček.

Razpošiljam ga od 25 galonov naprej. Naročilu je pride-
jati denar ali Money Order.

Vina so popolnoma naravna, kar jamčim.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandero, zastavo, regalije,
godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verižico, privesek,
prstan it.l., ne kupite prej nikjer, da tudi mene za cene vprašate. Uprajejše
Vas stane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje.

Cenike, več vrst pošiljam brezplačno. Pišite ponj.

IVAN PAJK, Conemaugh, Pa. Box 328.

VAŽNO NAZNAILO ROJAKOM!Naseljevanje na Slovensko farmarsko naselbino v Wausaukee,
Marquette county, enem najrodovitnejših krajev v državi Wiscon-
sin se je začelo. Zdal je čas, da se naselijo poleg že tukaj se naha-
jajočih rojakov še drugi, da so sigurni, da dobijo za sosedo rojake,
ker svet, katerega prodajam, je napredno samo Slovencev.Zemlja je izborna, kar dokazuje gotovo najbolj dejstvo, da je
kupilo od mene lani in letos že nad sto rojakov, ter da jih je že se-
daj na svojem mestu naseljenih toliko, da ustanovimo v kratkem
svojo slovensko farmarsko družbo, ki bo za vse gotovo velike važ-
nosti.Sveta ne prehlajujem, ker prodajam samo rojakom, ki se na
lastne oči prepričajo, da ne obljubim preveč. "Muštre" tudi ne po-
siljam, ker zemlja tukaj, kakor povsod drugje umevno ni povsod
enaka, in iz "muštra" itak ne morete spoznati, ali je svet hribovit
ali raven, porasel ali prerisli, in seveda tudi ne, če je na njej do-
bra ali slaba voda ter kakšno je podnebje!Vse, kar trdim z dobro vestjo in tudi garantiram, da je zem-
lja prav dobra in da bogato obrodi. Skozi svet v slovenski nase-
lini tukaj tečeta dva bistra potoka, dobre pitne vode je dovolj, v
bližini so lepa jezera z okusnimi ribami, a poplav in drugih vre-
menskih nezdod se ni treba bati. Pridelke je lahko prodati, ker je
mesto prav blizu. V mestu sta dve cerkvi, nižja in višja šola, skla-
dišča, banka, velike trgovine, izvrstna železniška zveza z vsemi
deli Združen

Ob uri duhov.

(Konec.)

Materi nisva črhnila niti besede o tem, boječ se za njeno zdravje. Lhte in opotekovale sva se vlekla na mesto nesreče. Tu sva izvela očetovo truplo čisto na suho, objokavala ga nekaj časa, potem ga pa pokrila z belo rjuho. Kako je nama bilo pri sreči, si lahko misli.

Tako nenadoma izgubiti ljubljeno očetovo, je nekaj groznega, in tistih strašno obupnih čustev se ne da popisati!

Zdelo se mi je, da sem ob pol življenja. Tako silno me je potrla očetova smrt. Skoro pol ure sva trepetala ob očetovem truplu. Nato sva šla k materi, da ji prizanesljivo in obzirno poveva nesrečo.

Stala je v veži pred pečjo. "Mati!", se mi je silno težko iztrgalo iz razburjenih prs, ko sva stopila s sestro v vežo.

"Oče!" je kriknila sestra nesrečno in obupno ter se vrgla materi okoli vratu.

"Da, oče..." sem zastokal jaz ter se onemoglo sesel na vežni prag.

"Za božjo voljo, kaj se je zgodilo? — Govorita otroka!" zavpije moja mati z vso grozo stranske slutnje.

"Oče se je..." hoče povedati Dragica nezdolgo po ovinkih oklepaje se še vedno materinega vrata, a solze ji zalijejo spet oči, in jok ji uduši vsako nadaljnjo besedo.

"In oče utonil!?" — je vprašala mati čisto potihem in z očmi prosila naju, naj ji ne potrdi va grozne resnice.

Skoroj več kakor pet minut je vladal molk, neznošen molk, ki je navadno sel strahovitega neurja. Nihče si ni upal izpregovoriti. Še sopli nismo tiste minute. Tisecalo nas je nekaj v grlu, oči so otopole vsem, in nehala biti srea — zdelo se je, da smo prenehali živeti.

Krvavečih sre in obupnih pogledov smo strmeli vsi trije zdaj v tega, zdaj v onega.

"Da, mati, oče so..." — "Moj Bog!" me prekine mati z neizmerno pretresljivim krikom ter se zgrudi na tla z Dragico vred...

Jaz planem k njima ter ju dvignem pokonec...

Popoldne sta prišla orožnika s štirimi možmi k nam. Stražmojster me je izpraševal nekaj časa. Ali jaz ga nisem razumel prav nič. Zato mu pa tudi nisem odgovarjal. Onemel mi je jezik in v očeh so se mi posušile solze. Nemo in topo sem zrl za očetovim truplom, ko so ga odnašali tisti štirje možje proti mrtvašnici...

In pol mojega življenja obnemem. To je bilo prvo dejanje moje zle usode in brez presledka se je pričelo drugo.

Mater je vrgla nesrečna smrt mojega očeta v bolniško posteljo, in žalost in beda sta se za stalno naselile pod našo streho.

Poklicali smo zdravnika, kupovali zdravil, a materi ni hotelo odleči nikakor. Bolezen se je hujšala oddne dodne bolj, a denar je nam pošel docela.

Zima je bila zagospodovala, silna zima, in bližali so se božični prazniki.

Kakšen razloček med lani in letos! Lani smo se veselili Kristovega rojstva vsi štirje zdravi, zadovoljni in srečni. A letos? V bedi brez očeta trepetaje smo pričakovali Novega leta, in mati je ječala silno bolna na postelji.

Kako je trpela reva, kako jo je davil kašelj in morila nesreča! Božični prazniki pred durmi, a niti helica pri hiši! Prosit bi šel na posodo k Črnilecu! Ali kaj, ko je bil mladi ravno tak skopuh, kakor je bil njegov ranjki oče!

Spomladi mu odslužim v njegovi šumi! Razkrijem mu vse naše siromaštvo, in morda mi posodi vendarle!

In z negotovim upanjem sem šel k njemu po zasneženi poti skozi njegove gozde.

Moja sestra je bila zaslovela daleč neokoli. Šla je govoreča skozi devet vasi o njeni lepoti. Govorili so, da je najlepše dekle v deželi. Tudi mlademu in še ne- oženjenemu Črnilecu je bilo znano o lepoti in mladosti moje sestre. Videl jo je že prej večkrat v gozdu, ki je prinašala nama, meni in očetu, kosilo na delo. Tu di govoril je že z njo. Enkrat jo je hotel celo poljubiti, a Dragica ga je bila s pestjo udarila po li- cu. Odtlej je sicer ni več nedelgo- val, ali hrepenel je čedalje bolj po njej...

Tako so bile okolščine takrat, ko sem ga šel prosit deset goldi-

narjev na posodo za božične praz- nike.

"Posodim Ti jih, če pride Tvoja sestra takoj po Novem letu slu- žit v mojo hišo", mi je rekel skopuh.

"Mati so hudo bolni, in setre je treba doma", sem mu rekel. "Do spomladi mi jih posodite. Ko se spet prične delo, jih odslu- žim."

"Tako ne bo nič, prijatelj moj. Ali Tvoja sestra v svojo hišo in deset goldinarjev v Tvoje roko, ali pa zbogom in srečne prazni- ke!", mi odvrne porogljivo oša- ni in pohotni veleposesnik.

Ne da bi se mu zahvalil za nje- govo zasmehovanje, sem odšel molče iz njegove graščine podob- ne hiše, a v sreči se mi je porodi- la neizmerno sovraštvo do tega človeka, in zastudil se mi je v dno duše.

Kako se bo pač gostil on ob praznikih, a moja bolna mati ne bo imela niti žlice tople juhe o Božiču!

Ti dve misli sta me brezmejno mučile po poti skozi velike in bo- gate veleposesnikove gozde.

Toliko lepih smrek in mladih, visokih in vitkih! Vse so njego- va lastnina, a trdosrčnež ne ma- ra posoditi tistih beraških deset goldinarjev!

Moja mati leži bolna in v sil- nem siromaštvu! Vrhtega pa se Božič tu, Novo leto in Sv. trije kralji! Sami lepi in veliki prazni- ki, a mi smo revni, da se nas Bog usmili!

In smreke. Črnilecve smreke, so se mi zdele ob vsakem koraku lepše in zapeljivejše.

Samo eno, pa bo imela mati dosti juhe!

Kaj? — Tat! — Ne, ne! — Poštenjak je bil moj oče in po- šten moram biti tudi jaz! Kako strašna misel — gozdni tat!

Ali čimbolj sem si ogledoval le- po dreve, čim jasneje mi je sta- pala naša beda pred očmi, tem gla- sneje mi je brnel Črnilec v zasmeh po ušesih, tembolj dozorevala mi- sel, zločinska in tatinska misel.

Plaho in s tudom in s strahom sem jo izganjal izprva iz duše. Toda če sem jo prepolil petdesetkrat, se mi je povrnila stokrat.

Medtem pa sem si že izbral le- po, okoli deset let staro, debelo in visoko smreko.

"Izposodim si sam tole drevo iz Tvojega gozda. Ponoči ga po- sekam in oklestim, in Anže spravi- deblu na svojo žago."

Tako sem bil sklenil takrat in čez dva dni tudi izvršil ta sklep. Ko sem spodekaval smreko in kle- stil njene veje, mi je bilo, kakor bi se zasajala sekira v moje sree. Prišel je drugi dan tudi Anže o- gledat si posekano drevo. Takrat sem se mu zlagal rekoč, da mi ga je podaril Črnilec vsled naše bede in materne bolezni.

"Dober človek ta Črnilec!" je menil Anže ter prav rad vrjel moji laži. "Kdo bi bil mislil", še pridene, in pogodiva se za dvaj- set goldinarjev, dasi je bila smre- ka vredna najmanj šestdeset.

Tako smo imeli lepe božične praznike. Dovolj je bilo mesa in juhe, potie in belega kruha. Tu- di zdravil sem nakupil materi spet tiste dni — za skupiček u- kradene smreke.

Vesela je bila sestra, in materi je šlo na boljše. Toda jaz sem iz- gubil poštenje in postal gozdni tat, kar je bilo za naše kraje naj- sramotnejše.

Tisto zimo sem pretrpel grozne muke, in neprenehoma me je tr- pinčila slaba vest. Ker se mi je zdelo, da kažejo vsi ljudje s prsti za mano in sem čital v njihovih očeh: "Tat!", sem se jim jel izogi- bati.

Tudi z materjo in sestro nisem govoril nič več. Molče sem ju sre- čaval, nemo odhajal zdoma in se vračal brez besed in s povešeni- mi očmi.

"Tat!" so me pozdravljala svetla jutra in z isto besedo so me strašili večerni mrakovi... Lica so mi bledela, in oči so se mi u- dirale vsak dan bolj v očesnih kotanjah.

Mati in sestra sta mislile, da sem bolan; pa tudi drugi ljudje so bili istega mnenja.

Snegovi so jeli kopneti, in vse je kazalo, da pride skoraj pomlad v deželo.

In čimbolj se je oživljala pri- roda, tem hujše je trpela moja duša.

Tatvina pride prave gotovo na dan, in morda pogode tudi ta- ta...

In jele so peti težke sekire svo- je smrtno pesem po širnih Črnile- čevih gozdih... Delavcev je kar mrgolelo v njih... in tudi jaz sem bil med temi drvarji.

"Tat! Tat!" so butali udarci naših sekir ob moje sree.

"Tat!" je odmevalo po moji duši brnenje naših žag in "Tat!" sem čital v Črnilečevih očeh, ka- dar so se srečale z mojimi.

Sestra mi je nosila kosilo v gozd kakor po navadi. Njena ne- koliko obledela lica so se prav le- po prilagala njenim temnim, a ljubeznivim očem in krasnim čr- nim lasem.

Prvikrat v svojem življenju s m zapazil tedaj, da je ljudska govoric o lepoti moje sestre do- cela upravičena.

In to spoznanje me je delalo še nesrečnejšega.

Urno so potekali dnevi drug za drugim, in mi drvarji smo dospeli s svojim delom do tistega goz- da, zame tako groznega gozda.

Bilo je ravno med opoldanskim odpokikom.

Molče in zamisljeno sem vžival skromno kosilec na štoru pose- kanega drevesa.

"Smreka okoli desetih let je bila pozimi ukradena tamle", ja- vi delovodja svojemu gospodarju, ki je stal v moji bližini.

Ob teh besedah mi je padla žli- ca iz rok, in lonec se mi je zako- tolil s kolen na tla.

"Kaj Ti je, Ivan?" me vpraša sestra preplašeno, ki je sedela na tleh poleg mene.

Nekaj trenutkov ne izpregovo- rim ničesar videč, kako me opa- zuje gospodar odstrani.

"Tat!" se mi izvije nehoti in napol slišno iz prs, ali vendar še toliko glasno, da me je čula se- stra.

"Kdo?" me vpraša Dragica prestrašeno ter vpre svoje velike črne oči vame.

Odgovora ni dobila. Kajti v ti- stem hipu me je poklical gospo- dar k sebi.

"Pozdravi mi mater!" zašepe- čem se sestro ter grem pred vele- posesnika.

Sestra je odšla z nerazumljivo bojaznijo v srečo proti domu.

"Tistih deset goldinarjev Ti..." "Da, ravno vsled tistega de- narja sem ukradel smreko", mu priznam odkrito svojo tatvino s pobešenimi očmi.

Nisem si mu upal pogledati v oči, in rdečica sramu mi je palila lica.

"Kaj, Ti?" se neznansko za- u- di Črnilec.

"Da... Oprostite mi... Bolna mati... božični prazniki... nič denarja... in..." sem ga prosil jecljaje.

"No, saj ne rečem da Te dam zapreti", izpregovori moj gospo- dar skorajbirekel prijazno.

"Vi — Vi mi odpustite!" — kriknem kakor človek, ki se je pravkar izkobilal iz preteče smrt- ne nevarnosti.

"Da, odpustim Ti, a to pa le pod enim pogojem!" de Črnilec važno in počasi.

"Pod enim pogojem? Povejte mi ga!" rečem plaho in pridru- šeno.

"Če pride Tvoja sestra služiti v mojo hišo, ne izve nihče o Tvo- ji tatvini in..."

"In moja sestra ne pride nik- dar v Vašo hišo", mu sežem na- glo v besedo.

In zdelo se mi je, kakor bi se bil led vdrl pod mano.

"Kakor hočeš! Ali Tvoja sestra v mojo hišo, ali pa Ti v luknjo za eno leto!"

"Kar teče naznanit me na so- dišče! Sestre ne dobite pod svo- jo streho!" zagrmim silno in jez- no nad svojim gospodarjem.

"Že dobro!" je dejal ta suho- parno s porogljivim usmevom ter odšel k svojemu delovodji.

Meni se je stemnilo pred oč- mi.

Misli so se mi zapletale, po u- šesih mi je neprenehoma brnela beseda "tat", a v duši se mi je po- javila slika moje sestre krasnej- ša kakor kdaj prej. Njene veli- ke oči so bile polne strahu, in po njenih licih so lile svetle solze z bridko prošnjo: "Brat, reši me pred pohotnim Črnilecem."

"Tat! — Sestra!" Ta pojma sta se pojala po mo- ji glavi, po mojem sreči in duši. "Divjal sem dalje in dalje, globlje in globlje v temno goščo, brez postanka in s strašno grozo v sreči.

Slednjič obstanem ves izmučen, raztrgan, opraskan, okrvavljen in brez vsakršne misli pred vi- soko bukvijo, po kateri se je spe- njal srehot.

Z desnico sem posegel po njem, ga pritrđil na močno bukvijo ve- jo ter si ga z levico zadržal oko- li vratu...

In omahnila mi je glava čez nekaj trenutkov, in izdihnil sem svoje življenje...

"Zdaj me pa sodi!" izpregovo- ri še temna senca na desni. Ura je udarila tisti hip eno, in pri- kazni sta izginile z obzidja.

Bilo je konec ure duhov. Jaz nisem sodil samomorilca. Prepustil sem sodbo bogu, kajti ljudje so tako lahko krivični.

Tako sem odšel s pokopališča tipaje z očmi po skoraj nepro- dirni temi. Kajti luna je bila pravkar odšla z nočnega po- nočevanja, burja se je bila utru- dila, in potepuški oblaki so se bi- li spet povrnil iz svojih skriva- lišč.

Z. N.

Raznoterosti.

Smrt zagrebškega nadškofa.

Pred kratkim je po daljši bo- lezni umrl v 81. letu svoje staro- sti zagrebški nadškof dr. Josip Juraj Posilović. Pokojnik je bil rojen leta 1834. v Ivanič gradu kot sin ubogega čevljarja. Gim- nazijo je študiral v Zagrebu. Po končanem zrelostnem izpitu je vstopil v zagrebški duhovniški seminar, kjer je bil leta 1858. po- svečen v duhovnika. Kasneje je študiral na vseučilišču na Dunaju, kjer je postal doktor bogo- slovlja. Ko so leta 1874. ustanovi- li na zagrebškem vseučilišču bogoslovno fakulteto, je bil Po- silović imenovan za rednega pro- fesorja. Leta 1876. je postal škof senjsko-modruški in kot tak si je pridobil za hrvatski narod ne- venljive zasluge. Leta 1894. je na- mreč izposloval pri takratnem papežu Leonu XIII., da se je zo- pet uvedla v vsi senjsko-modru- škofiji glagolicea, to je staro- slovenska služba božja. S pastir- skim pismom z dne 25. marca l. 1893. je Posilović razglasil to znamenito pridobitev celemu hr- vatskemu narodu. Za studij sta- roslavenskega jezika je ustano- vil dva posebna seminarja v Se- nju in v Požegi. Kmalu na to je bil imenovan za nadškofa zagreb- škega in hrvatskega metropoli- ta. Kot nadškof se v politiko ni mešal. Ker je bil silno dober in radodaren, so furtimasi-klrikalci opetovano izvabili iz njega le- pe tisočake, da bi fundirali po- seben klerikalni dnevnik. Vsi njih napor pa so ostali brez- uspešni in končno jim je Posilo- vić odtegnil vsako podporo. Ko je jel vedno nevarneje bolehati, mu je bil imenovan leta 1911. dr. Ante Bauer za nadškofa pomoč- nika. Ta je tudi postal sedaj nje- gov naslednik na stolici zagreb- škega nadškofa in hrvatskega metropolita. Mrtvo truplo pokoj- nega nadškofa so balzamirali in položili ga v grobnico zagreb- ških nadškofov ob sanktuarij v katedrali.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Jubilej češkega časnikarja.

Urednik Fran Hovorka, ki so ga njegovi bližnji sorodniki z vso silo hoteli spraviti v sanatorij za umobolne, dasi je duševno, kakor telesno popolnoma zdrav, slavi 35-letnico svojega pisateljskega in 20-letnico svojega knjigarske- ga delovanja. V proslavo njevo- vega jubileja mu prirede v pra- škem "Obenem domu" dne 30. maja častni večer, da mu dajo malo zadoščenje za vse ono, kar je moral v zadnjih mesecih pre- trepeti. Fran Hovorka je znan tu- di med Slovenci, ki goje napram simpatičnemu češkemu kulturne- mu delavcu, ki je bil vedno po- bornik slovanske vzajemnosti, is- krene simpatije, zato mu izreka- mo tudi mi tem potom k njegove- mu jubileju iskrene čestitke.

Senzacionalna predstava medija.

Z dunaja poročajo: 28. aprila popoldne se je tudi izvedla zani- miva predstava med dun. Foto- klubom in znanim telepatičnim medijem Evgenom de Rubini. Dogovorjeno je bilo, da Fotoklub skrije gotov predmet v enem iz- med 21 okrajev in da medij naj- de ta predmet do določene ure. Trije člani predsedstva Fotoklu- ba, popolnoma zanesljive osebe, so prevzeli zaupniška mesta. Ob treh popoldne je začel Rubini v avtomobilu lov za skritim pred- metom. Sledili so mu v avtomobi- lih člani kluba, časnikarji in dru- gi radovedneži. Eden izmed za- upnikov se je vozil v avtomobilu za Rubinijem in je bil s telepa- tom zvezan z bakreno žico, ki sta jo vsak na enem koncu držala. Medij je moral razentega inteziv- no na to misliti, kaj ima telepat storiti. Iz klubovega lokala v Sei- ljevi ulici je dirigiral Rubini avtomobil pravilno čez Graben- Schottentor, toda tam je izgubil elj ter zavil v Kolinsko ulico. Kmalu pa je dobil smer ter dal obrniti. Pred hišo št. 2 na Wae- hringeri je dal telepat ustaviti avtomobil ter dirjal, kakor da bi ga podile furije, v majhno tr- govino s evetlicami. Tam je vdrl v neko temno sobo, vzel tam la- vorjev vence, ki je bil za njega pripravljen, ter zopet dalje do Anastasius Gruenove ulice, kjer je pred hišo št. 43 telepat ustavi- l avtomobil, kakor da bi sanjal, je pritisnil na električni gumb, dir- jal z vencem na vrt ter ga polo- žil na mizo. Potem je dirjal v hi- šo, našel tam ključ, s katerim je odprl vrata temnice, vzel tam ce- sarjev kip, ki ga je postavil po- tem na neki steber, hitel zopet v hišo po neko deklico, ter položil potem vence okoli cesarjevega ki- pa. Ko so potem odprli tajni pro- tokol ter ga prečitali, so videli, da je telepat izvršil vse, kar so mu naročili.

Frank Petkovšek

Javni Notar (Notary Public)

718-720 MARKET STREET WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje žganje te izvrstne smotke — patent. zdravila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomor- skih črt.

POŠILJA denar in stari kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spada- joča dela.

PHONE 246

Zastopnik "GLAS NARODA" 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

\$19.00 zastonj.

Ako kupite uro naravnost iz tvornice, si prihranite najmanj \$19.00, ker bi morali plačati vsakemu prodajalcu za isto uro najmanj \$25.00 dočim je naša posebna tvorniška cena za isto uro le \$6.00.

Ako želite kupiti \$25.00 vredno uro za \$6.00, potem izrežite ta oglas ter ga nam dopošljite z natančnim naslovom vred, kakor vam takoj pošljemo uro v krasni skatli na ogled popolnoma zastonj.

Zagotavljamo vam, da onk, ki kupi od nas uro, prav ničesar ne riskira, ker ima pravico da si ogleda uro ter se sam prepriča, da je ura v resnici vredna \$25, da je res poslačena s 14-karatnim zla- tom, garantirano od tvornice za dvajset let, s svetovno znanim kolesejem. Nato plačate agentu \$6.00 in par centov za ekspresne stroške.

Mi popravljamo naše ure popolnoma zastonj skozi dvajset let ali jih pa iz- menjamo za druge.

OPOMBA. Na zahtevo vam dopošljemo naš veliki, ilustrirani cenik zastonj.

NATIONAL COMERCIAL CO., 505 E. 5th St., New York, N. Y., Dept. 111

'KRACKERJEV' BRINJEVEC

je najstarejše in od zdravnikov priznано kot najboljšo sredstvo proti notranjim boleznim.

"KRACKERJEV" brinjevec je kuhan iz zrelih, čistih, importiranih jagod in se prodaja samo v steklenicah. — Rojaki, varujte se ponaredb in zahtevajte pravi in čisti brinjevec, to je "Krackerjev", znan že nad 20 let. Ako ga Vaš lekarnar ali gostilničar nima v zalogi, se obrnite pismeno na nas.

V zalogi imamo tudi čisti domači TROPINJEVEC in SLIVOVKO, kuhana v naši lastni distillery.

Pošta naročila se točno izvršujejo.

Prva Slovenska veletrgovina

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102-04, ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Najhitreje in najceneje

pošilja

denarje v staro domovino.

Denarne nakaznice izplačuje c. k. poštna hranilnica na Dunaju.

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St.,

New York.

Podružnica:

6104 St. Clair Ave., N. E.,

Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska



Katol. Jednota

Vahorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57 Brad-dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Bar-ber-ton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KASTLE, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kana.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.

GREGOR PORENKA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOŽEF MERTEL, od društva št. 1, Ely, Minn.

ALOIS CHAMPA, Box 961, od društva št. 2, Ely, Minn.

JOHN KOVACH, Box 365, od društva št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne poš-latve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe na predsednika porotnega odbora.

Na oseba ali neuradna pisma od strani članov se nebo-d-ralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

Konkurenca Soluna in Belgrada.

Za Jugoslovane avstrijske mo-narhije ima razen glavitve po Donavi v bodočnosti velikanski pomen Trst, za katerega se zdaj Jugoslovani z vsemi silami boju-jejo proti združenim Italijanom in Nemcem. V Trstu odločujejo danes bolj narodnostno-politična vprašanja nego gospodarska. Po-polnomu drugo razmerje pa je bilo izjavno v Solunu za Srbsko, Srednjo Evropo in Grško med mi-nulo in sedanjostjo izjavno in vo-zno politiko. Srbska, ki stremi po svobodnem carinskem ozemlju v solunskem pristanišču, je zasle-dovala svoje načrte v transport-ni politiki na kopnem proti nad-vladi pomorskega transporta, — Srbska ima zdaj svoj lastni car-inski urad v Solunu in lahko spozna, jeli mu koristi trgovin-sko razmerje napram Avstriji in Nemčiji v izvozu ali uvozu, ali bi pa morda ne bili njenemu gos-podarskemu napredku koristnejši novi stiki z Italijo, Tripolitani-jo, Malto in Malo Azijo. V vsakem oziru hoče Srbska doseči finan-čne uspehe, hoče zvišati donosnost novih železnice ter si ustvariti sa-mostojno izvozno in uvozno po-litiko. V to svrhu pa potrebuje naravnega in zgodovinskega tr-govinskega središča, ki je bil do balkanske vojne Belgrad. Vseled velikega novega srbskega ozem-lja se je pa zmanjšal pomen Bel-grada kot trgovinskega središča in pojavil se je Solun, ne samo kot prevožno mesto evropskega bla-ga v Grško in Turčijo, marveč tudi v Srbsko. Naravno je, da je to spoznanje porajalo celo vrsto mnenj in uvaževanj. Nekateri krogi so celo očitali srbskemu tr-govinskemu ministru, da pre-malo pazi na grško invazijo v no-vo Srbsko. Obsežno in podrobno je obrazložil vprašanje Solun-Belgrad dr. Kosta Jovanović, taj-nik trgovinske zbornice v Bel-gradu. V "Trgovinskem Glasniku" piše: Za Srbsko je najvažnejše vprašanje bodočnosti njene trgo-vine. Dočim se je do nedavnega stiskala okoli Donave, se je da-nes razširila do Egejskega mor-ja, v katerem je izhodišče Solun. Tu takoj nastaja vprašanje: ka-ko bo učinkovala teritorialna iz-prememba na trgovino novih o-zemelj na in zunanjo trgovino ce-le Srbske, ki se je vodila iz Bel-grada? Če ostane Solunu trgo-vina z Makedonijo in Staro Srbsko, tedaj bo Belgrad oviran v razvo-ju in lahko popolnoma izgubi da-našnjo trgovinsko važnost. Bel-grad ni samo srbsko trgovsko sre-dišče, marveč tudi kulturno in sploh narodno. Če izgubi Belgrad trgovsko prvenstvo v Novi Sbi-ji, sledila bi temu gospodarskemu razdvojenju tudi kulturna škoda. Trgovinsko spojenje starega o-zemlja z novim v Belgradu je eno izmed najvitalnejših vprašanj

srbske narodne politike. Naj se li nova Srbska gospodarsko raz-vije, mora za to skrbeti Belgrad. Če pogledamo bližje to dejstvo, tedaj vidimo, da mora Belgrad tekmovali s Solunom na podlagi vlog, ki sta jih igrali ti dve mesti v preteklosti. Gre predvsem za srbski izvoz in uvoz. Belgrad je bil dozdaj glavno izvozišče ze-elnjave, čespljevnjaka, česplj in mesa. Solun je izvažal srbsko ži-vino, tobak, bombaževino, mak, noko, ovec iz bivše turške Srbs-ke. Današnji položaj prav gotov-vo zviša srbski izvoz čez Solun, predvsem zato, ker se izpreminja razmerje napram Avstriji in Nem-čiji. Če bi se zboljšali odnošaji med Avstrijo in Srbsko, izpreme-nil bi se srbski izvoz v prosepel Belgrada. V uvozu pa je Belgrad tekmoval s Solunom. Uvozno bla-go za Srbsko ni vezano na način transporta, kakor izvozno, ker so to večinoma industrijski izdelki. Ugodnost pomorskega transporta je govorila za Solun, toda vendar je imel Belgrad znaten del uvo-za. Leta 1911 je znašal uvoz v Srbsko 115,425,000 dinarjev; od tega so šle čez Belgrad štiri pe-tine in čez Solun ena petina. Če se ne izpremene politične razme-re, pojde uvoz iz Avstrije, Nem-čije, Švice zopet čez Belgrad, ravnotako tudi uvoz iz drugih drž-av. Nekateri industrijski izde-ki pojdejo navzile temu čez Sol-un v Srbsko. Za Srbsko ne pre-ostaja drugega, nego vzdržati iz-voz deželnih pridelkov po Dona-vi, ki se more razširiti tudi na ži-vino, toda navzile temu si obdrži izvoz Nove Srbske Solun. Pomen Soluna bo naraščal s protisrbsko politiko Avstrije. Uvoz v solun-sko pristanišče je znašal leta 1910 120,983,000 dinarjev. Od tega je uvedla Srbska za 2,692,000, Avstrija za 14,839,000, Nemčija za 14,304,000 dinarjev. Za izvoz v Novo Srbsko se pod turškimi gos-podstvom sta bila Belgrad in o-stala Srbska brezpomembna. Leta 1911 je Srbska izvozila moke za 2,800,000 dinarjev. Iz Soluna pa so v tem času uvozili v da-našnjo Novo Srbsko za 42 mili-jonov dinarjev, dočim je znašal ves uvoz v današnjo Novo Srbsko 60,000,000 dinarjev. Napram temu se je izvoz iz Belgrada in Srbske v novo Srbsko zvišal v na-slednjih letih, tako da je leta 1913 dosegel 40,000 ton. Z gradbo železnice, spoznanjem trgovinskih razmer, mirnim in urejenim raz-vojem Belgrad danes gotovo ne izgubi svojega trgovinskega po-mena tako v zunanem kakor no-tranjem oziru. Da obdrži nadvla-do, da zniža vpliv Soluna, mora imeti urejeno organizacijo pot-nikov, okusne cenike in pomoč pri filijalkah srbskih bank in ve-likih trdtkah.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Grofica Tiepolo - Oggioni pred sodiščem.

"Dragi Quintilio! Nikdar ne pozabi tvojih poljubov. Ne po-zabi tudi Ti ne, dragi prijatelj, na trenutke grešnega in mamli-vega veselja, ki nam jih je nu-dila ljubezen... Razkošni trenot-ki, kakoršni se doživijo v življenju samo enkrat..."

Andrea Bellini...

Drobno pisemce, na japonskem papirju, vonjajoče se po tednih, da mesecih, založeno med prašne fas-klje sodnih aktov, po sladkem parfumu... Pisemce, ki je bilo napisano v trenutku oamljenja, ki je bilo čitano se v največji ra-dosti popolnoma zadoščena sa-moljubja in domišljavosti, in ki leži danes na mizi milanske poro-te kot smrtno orožje, kot izdajal-ski žarek, razsvetljujoč tajnost romana mlade krasotice, in kot — maščevalec...

Obtožba pravi, da je pisemce pisala 27-letna grofica Tiepolo-Oggioni, soproga stotnika bersa-glierijeve Teruccia Oggioni. Pisa-la ga je 23-letnemu vojaškemu slugi Quintiliju Polimantiju — krasnemu dečku, ki ga je dne 8. decembra lanskega leta v San Re-mu v svoji spalnici ustrelila.

Grofica trdi, da je Polimanti-ki jo je že delj časa zasledoval s hrepenečimi pogledi, na vse zgo-daj ob nepristnosti njenega sopro-ga vrl v njeno spalnico ter jo poskusil posiliti. Da bi ga ustra-šila, ne z drugim namenom, je pri-jela v obrambo svoje časti kot žena in mati revolver svojega moža, toda v onem trenutku naj-večjega razburjenja, niti ne ve, kako se je orožje izprožilo, in mla-di mož se je zgrudil mrtev na tla...

Obtožba pripoveduje drugo do-godbo. Dogodbo, ki je navadna v našem času, ki v trenutku mam-ljivega razkošja razprši vse poj-me o časti in zvestobi. Grofica je imela z mladim vojakom razme-rje, in ko se ga je nasitila, se ga je iznebila z umorom, ker se je bala, da jo bo zaničevani ljubimec izdal. V utemeljevanje tega na-važa obtožnica, da mu je pisala resna ljubavna pisma pod neprav-im imenom in da mu je pošila-la razglednice.

Grofica, ki je prišla k sodni raz-pravi v črni obleki, je krasna blondinka, črn pajčolan je vezal nje-ne bogate, krasne lase, oči, ob-robljene s sencami v zaporu pre-bdelih noči, sta bili vpri v tla, in blede, upadlo obličje je pri-čalo o naslednjih sanremskega za-pora.

Polimanti je bil nečak znane-ga bolonjskega profesorja Mur-rija, čegar sin Tullio in hči Lin-da sta bila svojočasno obojena zaradi umora Lindinega soproga grofa Bonmatinija. K razpravi je velik naval, ne samo zaradi senzacije dogodbe, marveč tudi vsled tega, ker je obtožena gro-fica potomka slavne umetniške rodbine.

Pri zasliševanju je vstrajala, plaka je, pri svojem opisu usode-polnega jutra. Takoj nato, ko so bile poklicane priče, je prišlo do vznemirljivega prizora. Mati u-morjenega fanta je omedlela, ko je vstopila v dvorano ter zgle-da-la grofico.

Zastopnik rodbine Polimanti-jeve dr. Rossi je predlagal, naj se preišče duševno stanje grofi-čino. Zagovornik, poslanec dr. Raimondo, se je izrekel proti predlogu, ker je grofica strelja-la v skrajni samoobrambi, in v tem slučaju ni treba preiskovati njenega duševnega stanja. Po opoldanskem odmoru je sodišče razsodilo, da pripusti, da preišče-je psihiatri duševno stanje gro-fičino, če se tekom razprave po-javi potreba.

Pri izpraševanju ni mogla ob-toženka zadovoljivo odgovoriti na vprašanje dr. Rossija, zakaj se ni, ko je opazila naklonjenost sluga, pritožila pri svojem mo-žu ali stotniku Bosiu. Zelo slabo se je tudi zagovarjala, da je po-šiljala Polimantiju razglednice samo v znak zadovoljnosti z nje-govim obnašanjem kot sluga. Bi-le so baje popolnoma nedolžne. Z napetjem pričakujejo zgodo-vi-no ljubavnih pisem...

Amerika in Amerikanci.

Spisal

REV. J. M. TRUNK.

Slovenic Publishing Company je prevzela v zalogo rojakom že znano knjigo Rev. J. M. Trunka: AMERIKA IN AMERIKANCI.

Ni naš namen izreči na tem me-stu kako kritiko, pač pa izjavlja-mo, da je to izvrstno delo, kate-rega bi si moral nabaviti vsak ro-jak v Ameriki, bodisi v lasten poduk, bodisi kot darilo svojem v stari domovini, kjer se gotovo zanimajo stariši ali sorodniki za deželo, v kateri biva kak član družine. Knjigo krasi nebroj le-pih ilustracij, fotografij društev in posameznikov, na katerih bo marsikdo zapazil ali samega sebe, ali pa drugega znanca iz sedanjih ali preteklih dni. Čudimo se le, da je povpraševanje po knjigi primeroma majhno, menda radi-tega, ker se ni vpriporilo zanje kri-keče reklame, s katero se spra-vi v svet marsikatero drugo, ve-liko manj vredno knjigo. Poseb-no primerna je knjiga kot božič-ni dar, ki ima trajno vrednost. Cena elegantno v platno vezani knjigi je \$2.50 s poštnino vred. Za isto ceno se odpošlje knjigo na katerikoli naslov v stari do-movini.

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

POZOR ROJAKI!

Kedor izmed rojakov ima do-biti denar iz starega kraja, naj nam naznani naslov dotične osebe, ki mu namerava poslati denar. Mi ji pošljemo našo pošto polo-žnico z naročilom, denar potem iste vplačati pri poštni hranilni-ci; tako vplačani denar dobimo mi tu sem brezplačno.

Kedor želi dvigniti pri hranil-nici ali posojilnici naloženi denar, naj nam pošlje hranilno knjigo, denar mu preskrbimo v najkraj-šem času.

Tudi za dobavo dedščine ali do-te naj se rojaki vedno le na nas obračajo, ker bodo vedno dobro, ceno in točno postreženi.

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Slaba prebava in nečista kri

sta vzrok mnogih hudih bolezni in izviraata od slabega želodca. — Noben poskus, temveč danes že dokazana resnica je, da

PARTOLA

kri in želodec čisteči tableti slab želodec zopet popra-vijo in kri čistijo.

Vzemite dva komada predno greste k počitku in težava želodca, gorečica, želodčni krči, slab tek do jedi, gori vzdigava-nje in bluvanje je preprečeno in Vi bode-te

PARTOLA

kri in želodec čisteče tablete cenili in blagoslovljali kakor tisoče in tisoče drugih.

Dobijo se v škatuljah po \$1.00 v

The PARTOS Pharmacy
160-2nd Ave., New York, N. Y.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Iz šole.

Učitelj: "Koliko je to ena pet-indvajsetina?"

Učenec: "Ne vem."

Učitelj: "Pazi! Če je zbranih petindvajset fantov in bi ti imel eno samo jabolko, da bi je razde-lil med nje, kaj bi storil?"

Učenec: "Jaz bi jabolko sam snedel!"

Predrznost.

"Mina, tako znate brisati prah! Tu na mizni plošči se vendar še lahko piše!"

Mina: "No, milostiva, zato pa je pisalna miza!"

Naši otroci.



"Mama, kupi mi škatlico o-sladkorjenih mandljev!"

"Nimam nič denarja za take sladkarije!"

"Kaj? Nič denarja? Saj se je papa oženil zgolj radi denarja s Tabo."

Dvoumni odgovori.

Nek zdravnik je tožil po njem ozdravljenega pacienta za plači-lo, katerega mu le-ta ni hotel pla-čati. Ozdravljeni bolnik se je iz-govarjal, da je račun previsok ter da ga je zdravnik tudi še obiska-val, ko je bil že zdrav. Kot priča se zasliši tudi gospodinja ozdrav-ljenega.

"Ali se spominjate", jo vpraša predsednik sodišča, "ako je zdravnik obiskoval vašega gos-poda tudi še potem, ko je bil že o-zdravljen?"

"Da, prav natanko", odgovori žena. "Ali dokler ga je gospod doktor obiskoval, sem smatrala stanje gospoda smrtnonevarnim."

* * *

Nek turist je prišel v gostilno, katero je tudi že prejšnje leto ob-iskal. Oskrbja pa je bila tokrat še slabša kakor pri prvem obisku.

"Čujte, gostilničar, v tem letu so pa jedila, katere ponujate, še slabša kakor lani!"

"Ali to je vendar nemogoče!"

odvrne hitro gostilničar.

* * *

"Kako je to?", vpraša nek od-vetnik nasprotno pričo, "da mi vedno tako počasi in previdno od-govarjate; ali se bojite, da bi iz-povedali neresnico?"

"O prav čisto nič!" se je gla-sil dvoumni odgovor.

Na poti s plesa.

Sestra svoji sestri: "No, danes spet lahko vzklikneve s Petru-som: 'Celo noč ribaril, a ujel prav nič.'"

OB NAKUPOVANJU.



"Ali to blago ni vendar več moderno?"

"Da, milostiva, če izbirate tako dolgo."

Usodna navada v besedi.

Gost: "Torej kakor rečeno, za nedeljo društveno sobo, in dobro mora biti zakurjena!"

"Se naredi!"

"Vrhtega morate pripraviti ve-čerjo za dvanajst oseb!"

"Se naredi!"

"In imeti morate dobro vino. Ga imate-li kaj iz leta 1911?"

"Nimamo ga sicer ne... ali se naredi!"

Vsi edini.

Tujec (gleda pretep): "Tu se pa tudi vsi tepo!"

Krčmar: "Ja veste, pri nas smo vsi edini."

Posledice navdušenja.



"Kako si brezbrizna in malo-marna, ljuba Irma. — Prav čisto nič Te ne navduši več."

"Draga moja, nekaj sem se navduševala z vso svojo dušo za nekega moškega. In tega sem po-tem žalibože tudi vzela za moža."

Intimno občevanje.

Sodnik: "Ali ste po tem sluča-lju s tožnikom še osebno ali le pi-smeno občevali?"

Obtoženec: "Ne to, ne ono, ampak občeval sem z njim le še z rokami!"

V ženitni posredovalnici.



"Da, kaj pa mislite, gospodi-č-na! Je pač draginja. Za 20,000 kron ne dobiš več nobenega pa-metnega moža."

Ponesrečeno pritrtilo.

Dama, kateri je odpovedala hišna svoja služba, kuharici: "No, če že hoče iti, pa naj gre, za-drežavati je ne morem. Ali neumn-o je vendar, da hoče drugam. Bolj-se službe ne dobi nikoder."

Kuharica: "To sem rekla ne-umnici tudi jaz, milostiva. Bodi-te uverjeni, sem ji dejala, otdot pridete le z dežja pod kap."

Otročja modrost.

Učitelj razlaga malčkom prego-vore, med temi tudi pregovor: "Boljše je hranjeno jajce kot sne-den vol."

Učitelj: "Kaj praviš, Jožek, ali je to res?"

Jožek: "Ne, gospod učitelj; če vola snem, mi ostane koža, ta je pa več vredna nego jajce."

Pri zobozdravniku.

Zdravnik deklici, kateri je ravo-zob izdrl: "Le potolažite se, gospodična, časa zob, ki marsika-tero solzo posuši, bo že skrbel, da bo čez to rano trava zrasla!"

Goski.



"Strašno, kakšna opustošenja je napravilo morje s svojimi zim-skimi viharji!"

"Bog, kaj je to napram sreči, ki jo prinese morje z zarokami v eni sami kopališni sezoni!"

Pri izpitu.

Profesor (naravoslovja): "No, gospod kandidat, kaj pa vam je znano o zveznem členu med člo-vekom in opieo?"

Kandidat: "So ga že našli!"

Profesor: "Tako? Kateri pa je?"

Kandidat: "Vino!"

Zena trgovskega potnika.

"Vašega moža ni torej kar po cele štiri tedne s potovanja. Kaj pa počenjate Vi ves ta čas?"

"Štirinajst dni se jokam za njim, štirinajst dni pa se veselim njegovega prihoda."

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrla je v Ljubljani Marija Krejčič, rojena Svetel, v starosti 64 let.

Ponesrečil je. Iz Soteske poročajo: Dne 28. aprila je sel Javornik mlajši iskat iz Soteske očeta na kolodvor v Stražo. Napregel je novokupljenega mladega konja. Nazaj grede pa se je konj pred klancem v Strmolah nečesa ustrašil in skočil naglo na stran, pri čemer je mladi Javornik odletel z voza, oče pa je prišel pod voz in se nekaj časa valil pod njim. Dobil je pri tem težke poškodbe, posebno na glavi, in se onesvestil. Na klic Javornika ml. so prihiteli ljudje iz Rumanjskega mlina in iz strških vinogradov, nosili v klobukih vodo iz Krke in univali ponesrečenca. Konja so vjeli čestni delavci vrh Strmol. Ponesrečenca so na vozu peljali k Vintarju v Stražo, kamor je takoj prišel dr. Konvalinka iz Toplice. Ker je ponesrečenec izgubil mnogo krvi in si udrl lobanjo, je njegovo življenje v veliki nevarnosti.

Če se v Ljubljani škarpe podirajo in so ljudje v nevarnosti. Poročajo je bilo, da se je v Streliški ulici podrla škarpa ob Drelovi lihi in so skale priletele ob spodnjo hišo s tako silo, da je v hiši nekaj razpok. Če bi bila takrat neka oseba na dvorišču, bi bila mrtva. To se je na magistrat takoj naznanilo, magistratna komisija je pa prišla tje šele po preteku treh tednov. Medtem je bila za ljudi vsak dan nevarnost, da se še več skalovja podsuje. Na tozadevno interpelacijo magistratnega gremija je bilo odgovorjeno: "da se ni prav razumelo", mislili da so, "da se je gorenja škarpa podrla", ko je dr. Rupnik po treh tednih javil zadevo uradnik, ki je naznanilo sprejel, je odredil takoj komisijo. Zanimivo je da razmere na magistratu, da se nihče ne potrudil iti vsaj pogledat, kaj se je zgodilo. Če bi to kdo storil, bi takoj opazil nevarnost. S popravilo podre škarpe se takoj prične. Polovico stroškov plača mestna občina.

Aretaciji. Na jžnem kolodvoru v Ljubljani so aretirali Jurija Draščiča, rojenega leta 1886, iz občine Cirkvenice na Hrvaškem, ker se je hotel izseliti brez zadostnih listin v Ameriko. — Mornarski skladiščar, 30letni Ljubljčan Ivan Menariš, ki je bil uslužben na parniku "Bosnia" v Trstu, je bil 25. aprila zaradi skrivne pri tativni aretiran. Na omenjenem parniku je bila namreč ukradena korbica s štirimi steklenicami finega vina in 12 litrov vina druge vrste. Ker so bile ukradene stvari najdene v neki kabini, ki spada pod nadzorovalni krog, so ga zaprli.

Napajalšča za občno Suhor. Deželni stavbni urad je izdelal načrte za 16 napajalšč za občno Suhor v metliškem okraju. Ker bodo stavbni stroški znašali 92 tisoč 500 kron, se obrne deželni odbor najprej do poljedelskega ministrstva, da se izposluje čim višji državni prispevek, predno se prične z delom.

Zaradi prekasnega povratka iz Amerike se je moral pred deželnim sodiščem v Ljubljani zagovarjati Alojzij Nograšek, posestnik v Murskem. Oče France mu je preskrbel pri okr. glavarstvu potni list za Ameriko, kateri se je glasil za dobo enega leta. Čeravno je dobil Alojzij Nograšek že meseca februarja leta 1911 potni list, je odpotoval šele majnika istega leta, za kar mu je oče izročil v to svrhu 400 K. Obdolženec se pa pravočasno ni javil k naboru, ter se v to svrhu tudi ni zgledil pri avstrijskem konzulatu, zato sta bila sin in oče, ta kot skrivlec, obsojena vsak na 14 dni strogega zapora.

Pretep zaradi ene snežene kepe. Na občinski cesti v Velikem Polju sta se kepala meseca januarja t. l. posestnikova sina France Mislaj in Ferdinand Skapin. Mislaj je slučajno s kepo zadel pastirja Alojzija Grežarja, ki se je nahajal v bližini. Ta pa v jezi vrgel lopato proti Mislaju ter ga zadel v nogo. Ta mu je lučaj z motiko zopet vrnil. Zdajci pa z vso močjo vrže Grežar zopet motiko v Mislaja ter mu preseka desni komolec. Obdolženec se zagovarja, da ni imel namena ga poškodovati, temveč ga samo oplahiti. Obsojen je bil na štiri tedne težke ječe.

Usodepolna ura. Jožef Jagrič, pristojen v Globoko pri Brezicah, hlapec v Tacnu, je našel zlato uro svoje gospodinje v vrednosti 100 kron. Nekaj dni kasneje je gospo-

dinja svojo uro pogrešila ter po njej vpraševala. Obdolženec je pa to uro prodal za 10 kron, kakor to sam priznava. Za kazen se mu je naložilo 4 mesece težke ječe.

ŠTAJERSKO.

Zgoraj je 27. aprila zvečer Markov mlin v Leitspergu pri Mariboru. Škode je okoli 35.000 kron. To je sedaj v par letih že drugi ogenj v tem mlinu.

Promet v štajerskih žganjarskih breznicah — nazadnje. Iz Maribora poročajo, da lastniki velikih štajerskih žganjarn in žganje-točev zadnji čas tožijo, da gre "kšeft" slabo. Ljudje vendar spoznavajo, da je edina pomoč za boljše bodočnost našega naroda, ako se omeji žganjepitje. Posebno se baje pritožuje oni nemškutar, ki je s smrdljivim šnopsom izvalil milijone iz žepa našemu ljudstvu in zastupil stotine in stotine družin, da "kšeft" ne nese več kot prej. Samo v enem tednu je neki štajerski šnopsarski magnat stočil in prodal za 2000 K manj šnopsa kot navadno. Znamenje, da gre zmernostno gibanje tudi na Štajerskem razveseljuje naprej!

Prestavljen je nadgeometer Emanuel Martini iz Brezice v Gradec.

Umrl je v Mariboru čevljarški mojster Gaspar Jug, 49 let star.

PRIMORSKO.

Trgovina s človeškim mesom. Tržaška policija je te dni prišla na sled obsežno zasnovani trgovini s človeškim mesom. Trgovci so večinoma Grki po rodu. Ti ljudje so svoje žrtve izvajali pod raznimi, zelo mamljivimi pretvezami na grške parnike, odkoder so jih odpeljavali potem v Atene, Aleksandrijo in Kajiro. Zlasti bogato žetev so morali imeti z nesrečnimi služkinjami. Najbrže je bilo odpeljanih v nesrečno sužnost tudi mnogo slovenskih deklet z Goriskega in bližnjega Krasa. Trgovci in njih pomagači so uporabljali za vabo razne, zelo rafinirane metode, slikali so jim v pestrih barvah lepo, udobno bodočnost. Neizkušenim mladencem so sugerirali ponajvečkrat, da postanejo svetovne varijetne šansonetke, če se puste angažirati na neki atenski variete, kjer dobe takoj za 300 K najlepše obleke, lepe dohodke in napitnino, tako da bodo lahko znatno pomagali se svojim ubogim staršem. Policijskima agentoma Josipu Požunu in Antonu Jovčiču se je prvima posrečilo zaslediti prve žrtve te nečloveške trgovine na grškem parniku "Samos", kamor so zapirali v kabine izvaljene deklice. Pred nekaj dnevi sta bila najprvo aretirana dva Grka, in sicer Tomaž Velis in še neki drugi, katerega ime pa se zamučuje. Dne 24. aprila pa je policija aretirala glavnega agenta, nekega Kryonisa, čegar pravo ime pa je Nikolaj Theokar, 29 let star, baje iz Tirnova na Grškem. Po poklicu je krojač in "gledališki agent". Pri njem so našli neštevilno dopisnic, v katerih so se mu naznanjala razna mesta gledaliških pevk. Kryonis ali Theokar je bil aretiran v trenutku, ko je hotel stopiti na grški parnik "Samos" s svojo namišljeno soprogo, v resnici z dekletom Marijo Ankele, rojeno leta 1891. v Borovljah, katere zelo ubožni starši pa stanujejo v Trstu na Škorkljji. Ubogo dekle je nenadoma zapustilo svoje starše ter slepo sledilo zvitemu Grku, ki ji je obljuboval krasno mesto pevke, čeprav Akele niti peti ne zna.

Kap je zadel 27. aprila kamnoseka Ludvika Trampuša. Popoldne je bil še popolnoma zdrav, kar naenkrat se je v svojem stanovanju v ulici Sv. Mihaela v Trstu zgrudil in poklicani zdravnik rešilne postaje je mogel konstatirati le še smrt.

Samomr. Dne 25. aprila ob 6. uri zjutraj se je v orožniški vojašnici v Ribemberku ustrelil orožnik Jožef Schatzl. Vzrok samomora ni znan. — V stražnici mestne zastavljalnice v Trstu je poskusil neki vojak 32. pešpolka ob 6. uri zjutraj izvršiti samomor. Prostak ni bil v službi, marveč je prišel samo obiskat tovariše. S seboj je bil prinesel patrono, s katero je nabasal puško svojega tovariša ter se ustrelil v desno stran. Rana je bila tako nevarna, da so morali prostaka prepeljati v bolnišnico.

Delavsko gibanje v Trzinu. Že več dni stavka v ladjedelnici v Trzinu okrog 250 kovačev, vsled česar se je moralo za nekaj časa delo ustaviti. Dalje obstaja še

konflikt med angleškimi delavodji in domačimi delavstvom, zlasti zato, ker se domačini pritožujejo, da jih angleški delavodje zatirajo. Delavci nameravajo baje splošno stavko, v tem slučaju pa bi ladjedelnica odgovorila s takojšnjim izprtjem ter bi ladjedelnica bila za dalj časa zaprta. S tem bi bilo vrženih na cesto več tisoč delavcev.

Hudo kri so imeli 40letni Mahorčič, 35letni Ubnik in 33letni Dadič. Sprli in stekli so se v ulici Molin a vento v Trstu tako, da so morali vsi na rešilno postajo. Mahorčič pa celo v bolnišnico.

Dva zlikovca sta hotela vdreti 27. aprila v vratarstvo lopo v veži hiše št. 14 v ulici Torre bianca v Trstu. Prepodil ju je lastnik Keitner, ki je tudi videl, da sta se skrila v sosedni hiši in poskusila tam svojo srečo. Keitner je obvestil policijo, kateri se je potem tudi posrečilo vjeti oba zlikovca, stara znanca vrtaške policije. 21-letnega Nikolaja Orlića s Krka in 19letnega Rudolfa Škerlja iz Puja.

Delomržen brat. V bližini Šibenika stanujoči župnik baron Peter Wiederkehr ima brata, ki jo je bil popihal v Ameriko, pa se je nedavno vrnil in obiskal župnika, od katerega je vedno zahteval denarja. Ker mu brat ni hotel več pomagati, ga je zvalil 26. aprila z vpitjem iz stanovanja ter osemkrat ustrelil na njega. Ko je župnik ležal na tleh, ga je udaril še po glavi. Težko ranjenega župnika so prepeljali v bolnico, njegovega brata pa aretirali.

KOROŠKO.

Samomorilni poizkusi. V Celovcu se zadnje čase zelo množe samomorilni poizkusi. Tako se je zadnje dni hotel pešec Avgust Sueher 7. stotnije pešpolka št. 7 usmrtiti s strelom iz službene puške. Ni se dobro zadel, krogla mu je predrila ramo; hotel se je še enkrat ustreliti, a zato mu je zmanjkalo moči in poguma. Prepeljali so ranjenca v garnizijsko bolnišnico. Vzrok samomora so baje domači prepričani. V trenutni zmedenosti misli si je hotela vzeti življenje neka gospodična s tem, da se je obesila na vratih. Domačini so to še ob pravem času opazili ter rešili življenja sito samomorilko.

Prijet roparski morilec. Pred meseci je bil prijat radi sumu roparskega umora pomožni delavec Edvard Ebner, ki so ga izročili celovškemu deželnemu sodišču. Tu je simuliral blaznost ter so ga oddali v deželno blaznico. Tu se mu je posrečilo, da je končno pobegnil. Od takrat se je potikal Ebner po raznih deželah, posebno pa po Balkanu. Te dni pa se je zopet pojavil v Celoveu, kjer so ga prijeli in oddali deželnemu sodišču, ki ga je pa zopet poslalo v deželno bolnišnico, da se tamkaj ugotovi, če je blazen ali ne.

Nasilen hlapec. Iz Trdnjave poročajo o silno nasilnem hlapcu, ki je ogrožal življenje tamkajšnega župana ter enega sohlapeca. Župan Valentin Tanšic je prišel k prepričanju, da hlapec Matijo Justom in Alojzijem Vagonom. V tem prepričanju je udaril Just svojo ga tovariša Vagona z gnojnim vilami s tako silo po glavi in roki, da ga je težko poškodovano. Župan je hotel posredovati, vendar pa Just tudi sedaj ni hotel mirovati, ampak se je spravil z vilami še nad župana. Ta pa je utekel ter se zaklenil v hišo. Just je z vilami razbijal po vratih ter grozil, da župana ubije. Poklicali so orožnike, ki so po hudem naporu vklepali nasilnega in nevarnega hlapca ter ga oddali celovškemu sodišču. Hlapec Alojzij Vagon je zadobil težke telesne poškodbe.

Umor pri Pliberku. Iz Beljaka poročajo, da so izročili morileca, topničarja Lasiča pod dobrim varstvom garnizijskemu sodišču v Celoveu. Eskorta, ki je obstojala iz 5 mož in dveh ogniarjev, je pripeljala vklepanega roparskega morileca, ki je bil oblečen v paradno suknjo, ob 5. zjutraj. Vsled zgodnje ure ni ta prizor zbudil običajne pozornosti. Morileca so spravili v poseben železniški voz ter so ga s spremstvom petih mož prepeljali v Celovec.

Nag hodil po ulicah. V Labudnu so prijeli orožniki nekega 35letnega moža, ki je popolnoma nag hodil po ulicah. Neznane je bil po vseh znakih blazen in so moža prepeljali na opazovalni oddelek dež. bolnišnice v Celoveu.

Stokronski bankovec ukraden. V Hornah je hlapec Franu Baerju zmanjkalo iz zaklenjenega kovčega v hlevu stokronski bankovec. Tatvino je izvršil neki sohlapec, ki je bankovec skril v podstrešju.

VABILO na PROSLAVO DESETLETNICE

društva Bratstvo št. 6 S. N. P. J. v Morgan, Pa.,

ki se vrši dne 30. maja.

Začetek točno ob 2. uri popoldan. Cenjena društva kakor tudi drugo občinstvo vabimo, da posetijo to prireditev v kolikor mogoče obilnem številu. Svirala bo izvrstna godba na pihala.

Spored je sledeči:

1. Od 1. do 3. ure sprejem društva.
2. Nastop pevskega društva "Prešeren" iz Pittsburgh, Pa.
3. Nastop govornikov.
4. Zopetni nastop pevskega društva.
5. Šaljiva tombola s krasnimi dobroti.
6. Srečolov, ples in prosta zabava.

Za vse drugo bode izborna preskrbljeno.

Torej na svidenje 30. maja na Sygan, Pa.!

Za odbor:
John Pletershek, tajnik.

POPRAVEK.

V "Glasu Naroda" je bilo dne 9. maja poročano, da je daroval član društva "Sloga" za Slovenski Narodni Dom v Waukeganu, Ill., \$14.50. Namesto tega se ima glasil: Član društva "Sloga" št. 14 je daroval 50 centov.

DAROVİ

za reveža Andreja Rožiča v Ratečah na Gorenjskem.

Darovali so sledeči:

- Somerset, Colo.: Neimenovana \$1.00.
Naylor, Mo.: Marija Kovačič 40 centov.
Mineral, Kansas: John Mežnar 75 centov, John Stale 50 centov, Mary Plankar 20 centov.
St. Clair, Pa.: John Sever \$1.
Bluffton, Ind.: Po 25 centov: Frank st., Frank ml., Alojzija in Marija Stenovec.
Chicago, Ill.: Rev. Anton Sojer \$1; po 50 centov: J. Zvečič, F. Ceglar, M. Turšič in M. Stanišek; po 30 centov: J. Arh in I. Perko; po 25 centov: L. Arh, B. Winter, P. Prah, M. Blay, J. Gorenc, J. Horžen, I. Pavlin, I. Beribak, I. Zupančič, J. Bogolin, L. Bogolin, S. Nartnik, A. Čepelč, J. Žibert, F. Gril, F. Stonič in M. Nemančič; nepodpisani 15 centov.
Skupaj \$13.10. Odposlali Rožiču 63 K.

Uredništvo.

DAROVİ

Za Slovensko Zavetišče:

- Somerset, Colo.: Neimenovana \$2.00.
Denar sprejeli in odposlali na pristojno mesto.

Uredništvo.

Rada bi zvedela, kje je moj brat JOHN PAVLICH. Doma je iz Domžal na Gorenjskem. Lansko leto meseca junija je odšel iz New Yorka in en mesec pozneje mi je pisal dopisnico iz San Francisco, Cal. Od takrat nisem ničesar čula o njem. Zato prosim cenjene rojake, če bi kedo vedel, kje se nahaja, naj mi naznani, ali pa naj se sam oglasi svoji sestri: Rosalia Videmšek, 37 First Avenue, New York, N. Y. (19-21-5)

Kje je moj sin JOHN ČUK? Doma je iz Drage pri Rakeku na Kranjskem. Star je 18 let, visoke, močne postave, okroglega obraza in kostanjevih las. Pred 7 meseci sem ga pustil v Chisholm, Minn., od koder se je baje podal v januarju letos v Alasko. Ker je to edini moj sin in ker sem prišel nazaj v Ameriko, prosim cenjene rojake, ako kedo ve za njegov, naj ga blagovolji naznaniti, ali se pa naj sam javi na: Upravništvo "Glas Naroda" (za John Čuk), 82 Cortlandt St., New York City. (19-21-5)

Kje je moj stric MARTIN STARIHA? Doma je iz Rožnega doma pri Semiču. V Ameriki je vsega skupaj že kakih 30 let. Pred tremi leti je bil doma na obisku. Kakor mi je znano, je baje nekeje v Minnesoti. Prosim cenjene rojake, če kedo ve za njega, naj ga opozori na ta oglas, ker on ne zna čitati. Javi naj se na: Joseph Rauh, 36 Bremen St., Brooklyn, N. Y.

KOVAČ,

dobro izučen kovati konje, išče delo. Pišite na:

Frank Čepirlo, Yelk, W. Va. Camp 1, (16-20-5)

ZASTONJ.

Pošljite svoje ime in naslov in mi vam pošljemo 5 krasnih razglednic zastonj. Pišite na: Pescia & Co., 1328 Broadway, New York City. (29-4-29-5)

STENOGRAFINJA.

zmožna slovenske stenografije, nemškega in eventualno tudi angleškega jezika, dobi službo. Plača po dogovoru. Naslov: L. Box 221, Wausaukee, Wis. (5-5 6x v 2 d)

NA PRODAJ

40 akrov obdelane zemlje, hiša s 4 sobami in betonirana klet 16x24x6 1/2, vse ograjeno. Šola na vogalu. Svet je raven, v dolini, zelo rodovitno. 1 akor gozda. 8 milj od Cadillac. Zveza po državni cesti. Prodaj po \$35 akor; Ena tretjina naplačati in ostanek na lahke obroke. Naslov: Davis Davidson, 601 Bond St., Cadillac, Mich. (13-5-13-6 v d)

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravilo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravku vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL

1017 F 62nd St., Cleveland

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA

iz najboljšega grozdja.

Lansko rudeče vino po 40 gal. staro rudeče vino po 45 gal. galona lansko belo vino po 45 gal. in najboljši, staro belo vino po 50 gal. 100 proof močan tropinjever 4 1/2 galone \$12, 10 galon pa \$25. Vino pošljem po 28 in 60 gal. Vinarna in distillerija blizo v-taje.

Pošljite vsa pisma na:

Stephen Jacks, Box 161, St. Helena, Cal

Spodaj podpisani bi rad zvedel za IVANKO BABNIK. Doma je iz Polhovca grada in v mesecu oktobru lanskega leta je prišla v Združene države. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njen naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sama javi. Jacob Jare, Box 112, Eveleth, Minn. (16-20-5)

NAZNANILO

Krasni in obširni ceniki moje zaloge zlatnine so ravnokar izgotovljeni. Kdor izmed rojakov ali rojakinj istega želi, ga drage volje nemudoma odposljam, in sicer brezplačno.

Ivan Pajk, trgovec z zlatnino, L. Box 328, Conemaugh, Pa. (19-20-5)

Velika zaloga vina in žganja.

MARIJA GRILL

Prodaja belo vino po 70c. gallon
črno vino po 50c.
Drobnik 4 galone za \$11.00
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
4 galone (sodček) za \$16.00
Za obilno naročbo se priporoča

Marija Grill,

3508 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

Kadar potujete v stari kraj

ali kadar ste na poti skozi New York, pridite k svojemu rojaku v

HOTEL, SALON in RESTAVRANT

145 Washington St., NEW YORK, N. Y. Corner Cedar St.

Tu boste v vsakem času, podnevi in ponoči, najboljši in najcenejši postreženi. Izvrstna domača kuhinja. Čiste in urejene sobe za spanje.

Obed (tri jedila) 25 centov. Z veselošpustovanjem

Spavanje 25 centov.

JANKO TUŠKAN, lastnik.

POZOR, SLOVENSKI FARMERJI!

Vsled občne zahteve smo tudi letos naročili večje število

PRAVIH DOMAČIH

KRANJSKIH KOS

V zalogi jih imamo dolge po 65, 70 in 75 cm. Kose so izdelane iz najboljšega jekla v znani tovarni na Štajerskem. Iste se pritrjuje na kosičice z rinkami.

Cena 1 kose je 1.10.

Kdor naroči 6 kos, jih dobi po \$1.00.

V zalogi imamo tudi

klepalno orodje iz finega jekla; cena garnituri je \$1.00.

Pristne BERGAMO brusilne kamne po 30c. kos.

Daje imamo tudi fine jeklene srpe po 50c.

Naročilo je priložiti denar ali Postal Money Order.

Frank Sakser,

82 Cortlandt St., - : New York, N. Y.

Največ denarja iz Amerike nalaga se v

MESTNI HRANILNICE LJUBLJANSKI

v Ljubljani v Prešernovi ulici št. 3, Kranjsko.

Denarni promet koncem leta 1913 je znašal nad 700 milijonov kron.

Hranilnih vlog nad

Rezervnega zaklada nad

43.5 milijonov kron. 1,330.000 kron.

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4 1/2 %

brez odbitka.

Nevezdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Za varnost vložnega denarja jamči zvraten rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po

c. kr. deželni vladi

izključena vsaka špekulacija z vložnim denarjem.

Zato vlagajo v to hranilnico sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, župnišča cerkven in občine občinski denar. Tudi iz Amerike se nalaga največ denarja v to hranilnico.

Naš dopisnik v Zjed. državah je že več let

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., NEW YORK.

6104 St. Clair Ave., N. E., CLEVELAND, O.

Skrivnosti Pariza.

SLIKA IZ NIŽIN ŽIVLJENJA.

Spisal Eugene Sue. Za "Glas Naroda" priredil Z. N.

(Nadaljevanje.)

— "Kadar klepetata, se pač zadržite mirno."
— "Da", reče Skelet. "Toda Zbavljuje se da jako drago plačati. Pomislite, dvajset suvov zahteva za svojo pripovedko."
— "Da, dvajset suvov. To je toliko kakor nič, če se pomisli, kako imenitna je pripoved o Gringaleu in Razsekaju, o ubogem Gringaleu, o groznem Razsekaju in zlobni Gargusi. Sree mora poiti človeku in zjeziti se mu lasje, če posluša to prigodbo."
— "Jaz dam dva suva", de Skelet ter vrže denar Zbavljuju. — Ali hočete skopariti za takšno zabavo? Se pristavi in pogleda svoje tovariše pomenljivo.

In jeli so deževati suvi od vseh strani na veliko veselje Zbavljuju, ki je mislil pri tem vedno le na svojo sestro. "Oseba, devet, enajst, dvajset, trinaest!" vzklikal pripovedovalec pobiraje denar. "No, Vi bogataši, kapitalisti in bankirji, še nekoliko požrtvovalnosti, pa bo! Pri številki trinaest vendar ne smete ostati. Nesrečna številka je trinaest. — Samo še heraskih sedem suvov! Kaj? Upam, da si ne boste dali očiti, češ, da ne premore Levja jama tistih beških suvov! Gospoda moja, govorilo bi se potem, da ste prišli semkaj po krivici, ali pa, da ste imeli jako nesrečne roke." Hroščki glas kričeca Zbavljuja preplaši Germaina iz prijetnih sanj o ljubljani Gričici. In mladee vstane s svojega sedea ter vrže novce za deset suvov pred Zbavljujeve noge.

— "Deset suvov, gospoda moja, kakor vidite", de presenečeno pripovedovalec pobiraj denar. "Govoril sem o kapitalistih, a la bonne heure, pa se je izkazal kot bankir, kot nebeški poslanec. Da, gospoda moja, njemu se zahvalite za več kakor polovico moje povesti. Upam, da mu ne ostanete dolžni zaslužene hvalečnosti. Za tiste tri suve, ki so povrh, bom posnemal glasove oseb, nastopajočih v povesti. Tudi za to se morate zahvaliti le temu bogatemu kapitalistu!"

— "Ne besediči tako dolgo in prični že enkrat", ga prekine Skelet.

— "Samo še en trenotek, gospodje", izpregovori spet Zbavljuje. "Pravično in spodobno bi bilo, da dobi ta naš kapitalist najboljši sedež, nevesti seveda predstojnika, ki si lahko izbere svoje mesto."

Ta predlog je bil Skeletu čisto povšeči, in bandit odgovori: — "Da, za menoj najboljšega", in iznova pogleda jetnike pomenljivo.

— "Da, da, le naj pride bližje."
— "Sede naj na prvo klop."
— "Vidite, mladi mož! Vaša darežljivost dobi zaslužno plačilo. Cestita družba Vam pripoznava najboljši sedež", je dejal Zbavljuje Germainu.

Mislječ, da je pridobil s svojim darom v resnici naklonjenost svojih tovarišev, zapusti kljub svojemu studu svoje najljubše mesto ter se približa pripovedovalcu.

Ta je sedel poleg Barbillona in Nikolaja nekako pet klopi od peči ter dejal s povzdignjenim glasom:

— "To so prve lože! Cast, komur čast! Najprej kapitalist, potem pa drugi za njim, ki so kaj prispevali", nadaljuje Zbavljuje zadovoljno, ker je skoraj mislil, da se ni treba bati Germainu ničesar več hudega. "Tisti pa, ki niso prispevali nič, naj sedejo na tla, čisto po poljubnosti!"

Zbavljuje se postavi nato k peči, pripravljen za svoje pripovedovanje.

Poleg njega stoji Skelet, pripravljen skočiti na Germaina, bržko zapusti paznik dvorano.

V nekoliko razdalji od Germaina posejeda Nikolaj, Barbillon, Cardillae in drugi jetniki, med katerimi je bil tudi tisti mož s čepico iz modre volne na glavi in obličen v siv jopič. Večina jetnikov, sede semtertja po tleh, ali stoje in naslanjajo se na steno, tvorijo ozadje te slike, katero je obsevala troje velikih oken.

Paznik, čegar odhod naj bi dal znamenje k umoru Germaina, stoji poleg napol odprtih vrat.

— "Vse v redu?" vpraša Zbavljuje Skeleta.

— "Mir!" zagrmí ta bandit obrnivi se naokrog. Zatem pa reče Zbavljuju: "Le prični, mi poslušamo."

In zavladala je grobna tišina vsenaokrog.

III.

Gringalet in Razsekaj.

Zbavljuje prične torej svojo povest z naslednjimi besedami: — "Pripovedka, katero povem čestiti družbi, se je pripetila v davno preteklih časih. Takozvano Malo Poljsko še ni bilo razdejano. Slavna družina ve brezdomno, kaj je bilo Malo Poljsko?"

— "Na vsak način", odgovori jetnik v modri čepici in sivem jopiču. "To so bile hišice ob cestah du Rocher in Pepiniere."

— "Prav, moj sin", nadaljuje Zbavljuje. "In Cite, ki ne obstoja kakor znano iz palač, bi bilo napram onemu Malemu Poljskemu še vedno kakor cesta Rivoli. Ali za naše ljudi je bilo to famozen prostor. Čest niso poznali tamošnji prebivalci in tudi ne hiš. Bile so samo ozke ulice in ubožne kočje. Ravnotako ni bilo tam obličnih tlakov. Pač pa so bile mehke preproge iz blata in smeti. Voz ne bi delal nikakšnega ropota, če bi ga bil kdo peljal po tistih umazanih ulicah. Ali nobena kočija ni zaskla tjakaj. Od jutra pa do večera, zlasti pa od mraka do jutranje zore ste slišali klince: Na pomaganje! Morilee! Tat! Straža! Toda straža se ni zganila. Čim več ljudi so pobili v Malem Poljskem, tem manj jih je bilo treba aretovati."

— "Tamkaj je kar mrgolelo ljudi. Videti bi bili morali to sodrgo! Seve ni bilo bogve koliko draguljarjev, zlatarjev in bankirjev, a stanovalo je tem več goslarjev, pajacov, rokokoreev, medvedarjev in opičarjev tamkaj. Med zadnjimi je bil tudi mož, katerega so nazivali Razsekaja. Tako hudoben je bil, zlasti pa napram otrokom. Rekli so mu Razsekaj, ker je baje na en sam mah razsekala nekega dečka s sekiro čez sredo."

Tedaj je odbila ura četrta na štiri. Ker so morali jetniki ob štirih v svoje spalnice, bi se moral izvršiti nameravani zločin še pred štirimi.

— "Tristo hudičev! Paznik ne mara oditi", zasepeče Skelet debelemu Hromenu na uho.

— "Nikar se ne razburja! Ko bo povest v polnem teku, se že izmaže!"

Zbavljuje nadaljuje:

— "Odkod je prišel Razsekaj, ni vedel nihče. Nekateri so pravili, da je Italijan, drugi so mu prisojali cigansko pokolenje, tretji so mislili, da je Turke, četrta so ga pristevali Afrikanecem. Dobre zenske so ga imele za coprnika, dasi bi igral coprnik v tistem času jako klavno ulogo. Jaz za svojo osebo bi bil mnenja tistih dobrih žensk. To pa zato, ker je imel vedno veliko rdečo opico pri sebi. Ime ji je bilo Gargusa, in je bila tako zlobna, kakor bi bila imela hudiča v svojem telesu. Kmalu boste čuli o Gargusi še več. Ali najprej Vam moram popisati Razsekaja. Barve je bil take kakor gnojica, rdečih las kakor njegova opica, njegove oči so bile zelene in

SLOVENSKO ZAVETIŠČE.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: Frank Sakser, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
Podpredsednik: Paul Schneller, Calumet, Mich.
Tajnik: Frank Kerze, 2711 S. Millard Ave., Chicago, Ill.
Blagajnik: Geo. L. Brechik, Ely, Minn.

DIREKTORIJI:

Direktorij obstoji iz jednega zastopnika od vseh Slovenskih podpornih organizacij, od vseh Slovenskih listov in od vseh samostojnih društev.

Za znanke, knjižnice in vse drugo se obrnite na tajnika: Frank Kerze, 2711 S. Millard Ave., Chicago, Ill. Tudi vse denarne pošiljke pošiljajte na ta

Narod ki ne skrbi za svoje reve, nima postora med civiliziranimi narodi. Človek ki ne podpira narodnih zavodov, ni vreden sin svojega naroda.

Spominjajte se ob vseh prilikah Slovenskega Zavetišča.

jezik žrn. Tudi zato ga imam jaz kakor tiste dobre ženske za coprnika."

— "Crn jezik?" vpraša Barbillon.

— "Crn je bil kakor tista", odgovori Zbavljuje.

— "Zakaj?"

— "Ker je njegova mati govorila ob svoji nosečnosti najbrže o nekem črnu", odvrne Zbavljuje s skromno gotovostjo. "Tak je bil Razsekaj in takšen je opravljal svojo obit. Bogve koliko želv, opic, morskih prešček, belih miši, lisic in svigev je imel pod svojo streho. Poleg teh živali pa tudi ravno toliko nedorastlih in zapuščenih otrok."

— "Vsake jutro je dal Razsekaj vsakemu otroku po eno žival in kos črnega kruha — potem pa vse napodil beračiti. Tiste, ki mu niso prinesli zvečer najmanj petnajst suvov, je nabil, in kako nabil! Otroško kričanje si čul vsak večer čez celo Malo-Poljsko."

— "Omeniti moram, da je v tem gnezdu živel tudi mož, katerega so rekli Starec, ker je bil pač najstarejši med njimi in povrh predstojnik in sodnik. Kajti k njemu so šli (imel je vinotoč in prodajal jedi), če se niso mogli drugače pomiriti. Čeprav je bil Starec že jako star, je bil vendar še močan kakor Herkul, in vse se ga je balo. V Malem-Poljskem je bila prisega veljavna samo vpričo njega. Če je rekel, da je dobro, so rekli tudi vsi drugi, da je dobro. In če je dejal, da je slabo, so tudi vsi drugi bili njegovega mnenja. Sploh je bil mož dobrega srca. Toda gorje pa tistemu, ki je mučil slabjšega od sebe. Starec mu je bil takoj za petami."

— "Ker je bil Razsekaj njegov sosed, je čul izpočetka otroški jok in udarec, s katerim je pogoščal Razsekaj nesrečne otroke. Takoj si je mislil starec: Če slišim otroke jokati še enkrat, potem boš tudi Ti kričal. In ker imaš močnejši glas, bom tudi močnejše pretipal Tvoja rebra."

— "Krasen možakar ta Starec. Jako mi je všeč", pripomni jetnik z modro čepico na glavi.

— "Meni tudi", pridene paznik ter pristopi bližje.

Skelet ni mogel udušiti nestrpnega usmeva na svojem obrazu.

(Dalje prihodajti.)

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Eveleth, Minn., in okolici naznanjamo, da je za tamošnji kraj naš zastopnik



LOUIS BAUDEK.

kateri je pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. Rojakom ga toplo priporočamo.

Upravništvo Glasa Naroda.

NAZNANILO.

Rojakom v Gilbert, Minn., in okolici naznanjamo, da je



Mr. LOUIS VESSEL.

naš zastopnik, kateri je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" ter izdajati za to veljavna potrdila. On nas zastopa v vseh poslih in zato ga rojakom toplo priporočamo.

V zalogi ima pratike in Slovensko-amerikanski koledar za leto 1914.

Upravn. "Glasa Naroda".

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjižice, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolice: Michael Cirar.
San Francisco, Cal.: Jakob Lovlin.
Denver, Colo.: John Debeve in A. J. Terbove.
Leadville, Colo.: Jerry Jannik.
Pueblo, Colo.: Peter Cullig in J. M. Rolts.
Sedila, Colo. in okolice: Louis Costello (The Bank Saloon).
Walsenburg, Colo.: Anton Sattish.
Indianapolis, Ind.: Frank Urzner.
Depue, Ill.: Dan. Badovinec.
Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.
La Salle, Ill.: Mat. Komp.
Matija Libera in John Zalezel.
Mineral, Kan.: John Stale.
Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek in Math. Ogrin.
So. Chicago, Ill.: Frank Cerne.
Springfield, Ill.: Matija Barbotič.
Frederick, Kan. in okolice: Frank Kerze.
Mulberry, Kan. in okolice: Martin Kos.
Calumet, Mich. in okolice: Pavel Shalta in M. F. Koba.
Eveleth, Mich. in okolice: B. Kotlan.
South Range, Mich. in okolice: M. D. Likovč.
Chisholm, Minn.: K. Zgone, Frank Medved in Frank Zagar.
Duluth, Minn.: Joseph Shabarov.
Ely, Minn. in okolice: Ivan Gouša, Jakob Skerjanc in M. L. Kapech.
Eveleth, Minn.: Jurij Kotse in Aloja Baudek.
Gilbert, Minn. in okolice: Louis Vessel.
Hibbing, Minn.: Ivan Pouša.
Nashauk, Minn.: Geo. Maurin.
Virginia, Minn.: Anton W. Fos.
St. Louis, Mo.: Mike Grabian.
Aldridge, Mont.: Gregor Zobe.
Klein, Mont.: Mich. Krivac.
Brooklyn, N. Y.: Alojaj Cakarič.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorja.
Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Marinič, Chas. Kurlinger in Frank Kovšič.
Bridgeport, Ohio in okolice: Frank Hobevar.
Barbeton, O. in okolice: Aloja Balasit.
Collinwood, Ohio: Math. Slapnik.
Lorain, O. in okolice: John Kumsa.
1935, E. 29th St.
Youngstown, O.: Anton Kikolj.
Oregon City, Oreg.: M. Justin.
Allegheny, Pa. in okolice: M. Klarish.
Bradock, Pa.: Ivan Germ.
Bridgeville Pa.: Rudolf Pletersk.
Burdine Pa. in okolice: John Keršič.
Conemaugh, Pa.: Ivan Pakz.
Claridge, Pa.: Anton Jerina.
Canonburg, Pa.: John Koklich.
Broughon, Pa. in okolice: Anton Demfar.
Export, Pa. in okolice: John Proctor.
Forest City, Pa.: Karl Zalar in Frank Leben.
Farrell, Pa.: Anton Valentinič.
Irwin, Pa. in okolice: Frank Demlar.
Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja.
Meadow Lands, Pa.: Geo. Schultz.
Moon Run, Pa. in okolice: Fr. Mašek.
Pittsburgh, Pa.: Ignacij Podvasnik.
Imaj Magister, Frank Bambič in Z. Jalic.
Unity Sta., Pa.: Joseph Skerj.
Steelton, Pa.: Anton M. Papia.
Willock, Pa.: Frank Seme in Joseph Petercel.
Winterquaters, Utah: Louis Blasch.
Black Diamond, Wash.: Gr. Forenta.
Ravenadale, Wash.: Jakob Romak.
Thomas, W. Va. in okolice: Frank Koclan in Frank Bartol.
Grafton, Wis.: John Stampel.
Milwaukee, Wis.: Josp. Tratač in John Vodovnik in Jos. Zupančič.
Scheboygan: Nick Badovinec in Frank Novak.
West Allis, Wis.: Frank Skok.
Rock Springs, Wyo.: A. Justa in Val. Stalhek.
Komerov, Wyo.: Vaso Motol.

Za en dolar

dobite dnevnik "Glas Naroda"

SKOZI ŠTIRI MESECE.

"Glas Naroda" izhaja v šestih dneh na 30 straneh. V njem najdete važne vesti vsakega dne, vesti iz stare domovine in zanimive povesti.

Vse osobe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim našim naročnikom in ostalim rojakom v državah Montana in Wyoming naznanjamo, da jih bode v kratkem obiskal naš posebni zastopnik

g. ROBERT ROBLEK,

kateri je pooblaščen pobirati naročnino za naš list in knjižice, kakor tudi za vsa druga v našo stroko spadajoča dela, vsled česar ga rojakom v omenjenih državah kar najtopleje priporočamo.

Edina zaloga Družinskih in Blaznikovih PRATIK

za leto 1914.

1 iztis stane . . . 10c.

Cene Blaznikove pratike so iste.

V zalogi UPRAVNIŠTVA "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

ali pa 6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

Koledarjev

imamo v zalogi le še nekaj sto in kdor rojakov ga še nima, naj se podvzga zanj. Letošnji Koledar je zanimiv in bolj obsežen kot drugi letniki. Cena mu je s poštnino vred 25 centov.

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York City.



Podpisani je izdal in izdal najuspešnejše tiskovne in alpen-mate - Zenskam in možkim, kateri jo rabijo, zrastejo v šestih tednih lasje popolnoma, ne bodo izpadali in ne bodo ovirali. Ravno tako del popolnoma zdravim revmatizem, kosti, tiganje po rokah, nogah in hrbtenici. Rane, opicilne, bule, ture, kraste in kurja ocesa, bradavice, notranje noge, težbine itd. odstranijo v treh dneh. Moja zdravila so registrirana v Washingtonu, znamenje, da so čista in najbolj uspešna. Pišite takoj po cenik! Pošljem ga zastonj.

JAKOB WAHČIČ,

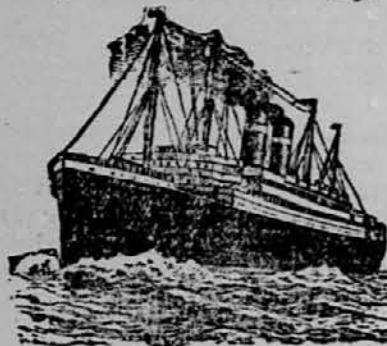
1092 E. 64th St., Cleveland, O.

N. B. Omenju, ki bi rabil moja zdravila brez uspeha, plačam \$500.

RED STAR LINE

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom:

Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka



LAPLAND 18,694 ton.

ZEELLAND
11,304 tone

KROONLAND,
12,760 ton.

FINLAND
12,760 ton.

VADERLAND
12,017 ton.

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovenijo, Hrvaško in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrovijs. Tretji razred obstoji od malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na:

RED STAR LINE

No. 9 Broadway
New York
94 State Street
Boston, Mass.
1319 Walnut St.
Philadelphia, Pa.
619 Second Ave.
Seattle, Wash.

No. 14 Dearborn St.
Chicago, Ill.
1306 "F" St., N. W.
Washington, D. C.
210 St. Charles St.
New Orleans, La.
11 & Locust St.
St. Louis, Mo.

233 Main St.
Winnipeg, Man.
319 Geary St.
San Francisco, Cal.
121 So. 3rd St.
Minneapolis, Minn.
21 Hospital St.
Montreal, Canada.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta

do HAVRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA in LJUBLJANE.

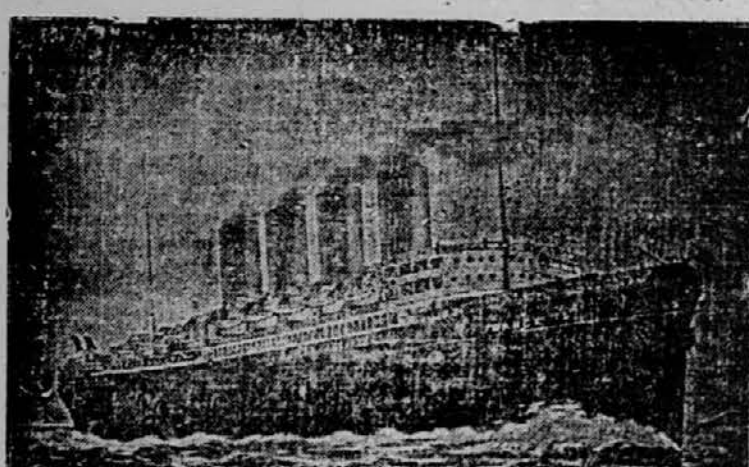
Poštni parniki so:

"LA PROVENCE"
na dva vijaka

"LA SAVOIE"
na dva vijaka

"LA LORRAINE"
na dva vijaka

"LA FRANCE"
na tri vijake



Expressni parniki so:

"Chicago", "La Touraine", "Rochambeau", "Niagara"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK
corner Pearl St., Chesebrough Building.

Poštni parniki odplujejo vedno ob sredah iz pristanišča številka 57 N. E.

*LA PROVENCE 2. maja 1914 *LA SAVOIE 10. junija 1914.
*FRANCE 27. maja 1914 *LA PROVENCE 17. junija 1914.
*LA LORRAINE 3. junija 1914 *FRANCE 24. junija 1914.

Expressni parniki odplujejo ob sobotah.

POSEBNA PLOVITBA V HAVRE:

*ROCHAMBEAU 23. maja 1914 *NIAGARA 13. junija 1914.
*CHICAGO 8. junija 1914 *ROCHAMBEAU 20. junija 1914.

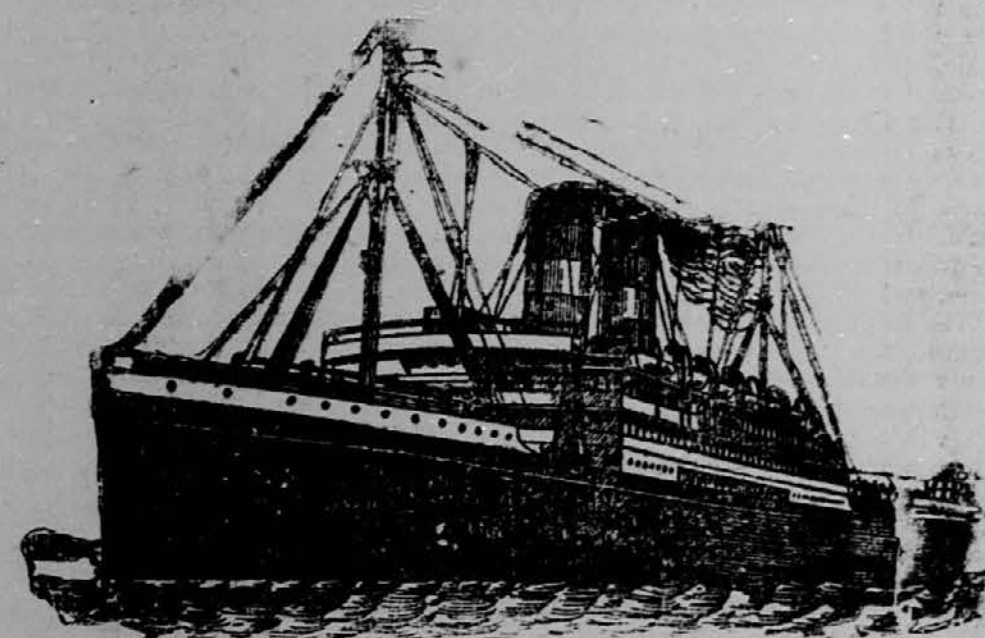
Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

Parniki z križem imajo po štiri vijaka.

Avstro-Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravljenija in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.



Novi parnik na dva vijaka "MARVA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Firstom in Reko.

Vsi spodaj navedeni novi parbrodi na dva vijaka imajo brzotični brzozav

ALICE, LAURA, MARTA WASHINGTON, ARGENTINA, OCEANIA, KAISER FRANZ JOSEPH I.

Cena vožnih listkov iz New Yorka za III. razred so do:

TRSTA	\$25.00
LJUBLJANE	\$26.18
REKE	\$25.00
ZAGREBA	\$26.08
KARLOVCA	\$26.25
OPOMBA. Cena karte za parnik Kaiser Franz Joseph I. in Martha Washington znaša \$4.00 več.	
II. razred od Marthe Washington in Kaiser Franz Joseph I. od \$65.00 do \$70.00.	
Vsi drugi parniki od \$50.00 do \$60.00.	

Phelps Bros & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.